

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΔΕΥΤΕΡΑ 3 ΜΑΡΤΗ 1997 ΑΡ. ΦΥΛ. 275 ΔΡΧ. 150

ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΩΝ ΝΑΖΙ Ο ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΣ ΧΤΥΠΑΕΙ ΤΗΝ ΟΑΚΚΕ

Να συνεχίσουμε και να εντείνουμε την εκστρατεία για να τεθεί εκτός νόμου η χιτλήερική συμμορία

Το Σάββατο βράδυ 1 του Μάρτη ομάδα δέκα τραμπούκων ναζιστών της “Χρ. Αυγής” περικύκλωσαν σε καφετέρια του Π. Ψυχικού νεολαίο μαθητή 15 χρονών και τον χτύπησαν βάνουσα. Ο μαθητής αυτός είχε στηρίξει τους σ. της νεολαίας της ΟΑΚΚΕ όταν μοίρασαν προκήρυξη στο σχολείο του, η οποία απαιτούσε να βγει η ναζιστική συμμορία εκτός νόμου.

Αυτή την προκήρυξη που οι τραμπούκοι είχαν μαζί τους την έβαψαν με το αίμα του νεολαίου και την πέταξαν πάνω του λέγοντας πως δε θα ξαναμοιραστεί ποτέ.

Είναι η δεύτερη φορά που τα θρασύδειλα υποκείμενα του ναζισμού σηκώνουν χέρι ενάντια στην ΟΑΚΚΕ. Το δεύτερο αυτό χτύπημα έχει μια διαφορετική ποιότητα. Ήταν ένα σχεδιασμένο χτύπημα τόσο στον τρόπο της οργάνωσης όσο και στο συγκεκριμένο στόχο. Οι τραμπούκοι δε χτύπησαν την ώρα του μοιράσματος της προκήρυξης στο σχολείο. Την “έστησαν” με ειδική ομάδα στο μαθητή λίγες μέρες μετά με επαγγελματίες του είδους και διαλέγοντας για στόχο όχι ένα μέλος της ΟΑΚΚΕ, αλλά ένα δημοκράτη νεολαίο που στήριξε την οργάνωση στην πολιτική της καταγγελία.

Αυτή τη στιγμή δεν αναφέρουμε το όνομα του νεολαίου σεβόμενοι την επιθυμία ιδιαίτερα της οικογένειάς του. Όμως υπάρχει ένα πελώριο πολιτικό ζήτημα: Η συνεχιζόμενη και κλιμακούμενη αιματηρή βία ενάντια στην ΟΑΚΚΕ, αλλά και ευρύτερα. Αυτή γίνεται στα πλαίσια της γενικότε-

ρης έμμεσης στήριξης που δίνει ο σοσιαλφασισμός στους χιτλερικούς στις γειτονιές. Δεν είναι τυχαία η πρακτική σιωπή του για τον προχθεσινό τραυματισμό του ανεξάρτητου νεολαίου στην Κυψέλη από τους Χρυσανγίτες. Τα χιτλερικά αποβράσματα όμως, ειδικά στην περίπτωση της ΟΑΚΚΕ, λειτουργούν στη βάση οργανωμένου σχεδίου. Είναι ο ειδικός ρόλος που τους ανέθεσαν τα αφεντικά τους στη συνολική επίθεση

που εξαπολύει αυτό το διάστημα το σοσιαλφασιστικό μπλοκ ενάντια στη δημοκρατία στη χώρα.

Είναι χαρακτηριστική η απόφαση του “κνίτη” προέδρου του Συνδικάτου Μετάλλου Πειραιά Πουντίδη στην πρόταση για ψήφισμα καταγγελίας της “Χρ. Αυγής” στο ΔΣ για το χτύπημα των σ. Γ. Ιωαννίδη και Π. Γουρνά: «Καλά τους έκαναν και τους έσπασαν τα κεφάλια, αφού κολλούσαν αφίσες ενάντια στους αγρότες»!

Είναι επίσης χαρακτηριστική η έλλειψη κάθε καταγγελίας από τις δυνάμεις του σοσιαλφασιστικού μπλοκ και από τον ομορτισμό στο πρώτο χτύπημα της οργάνωσης.

Η ΟΑΚΚΕ, ως πρωτοπόρα οργάνωση της εργατικής τάξης, αναδειχεται στον πιο συνεπή πόλο στη μάχη για τη δημοκρατία στη χώρα. Αυτό είναι που κάνει το σοσιαλφασισμό να ανησυχεί και να επιχειρεί σήμερα το χτύ-

πημα της οργάνωσης βάζοντας εμπόδια στην πολιτική μας αντισοσιαλφασιστική δουλειά.

Γενική απάντηση σ’ αυτή την επίθεση είναι η ένταση της πάλης για να βγει εκτός νόμου η “Χρ. Αυγή”. Αυτήν την ειδική μορφή παίρνει **σήμερα** η πάλη για τη συντριβή των φασιστικών συμμοριών. Εκεί μπορεί να γίνει η πιο πλατιά συσπείρωση των δημοκρα-

συνέχεια στη σελ. 8

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΤΗΣ ΟΛΜΕ

“Δεν είναι εχθρός της Πατρίδος εκείνος οπού ξεσκεπάσει τα ελαττώματα της κοινωνίας και ζητά ιατρειάν, αλλά εκείνος οπού τα σκεπάσει και εμποδίζει την ιατρειάν”
Α. Λασκαράτος

Αν στη λέξη “Πατρίδα” και “κοινωνία” βάλουμε τη λέξη “καθηγητές”, τα λόγια του Λασκαράτου ταιριάζουν απόλυτα στην απεργία-παγίδευση των καθηγητών και του λαού, ιδιαίτερα όπως εξελίχθηκαν τα πράγματα την 6^η βδομάδα της απεργίας.

Ναι! Χρειάστηκαν έξι βδομάδες

για να γίνει η αποκάλυψη του εχθρού των καθηγητών. Ν’ αποκλυφθεί δηλαδή ότι το ίδιο το ΔΣ της ΟΛΜΕ ήταν ο εχθρός. Ήταν αυτοί που επί έξι βδομάδες κολάκευαν τους καθηγητές στάζοντας μέλι, **όταν** μιλούσαν για την **ιδιαιτερότητά** τους, **όταν** εξήραν το πνευματικό τους μεγαλείο και αποκαλούσαν τους υπόλοιπους δημόσιους υπάλληλους “τενεκέδες”, **όταν** προσπάθησαν να κάνουν “ψώνιο” στους καθηγητές την πνευματική τους “ανωτερότητα” και έκαναν σύνθημα αυτό ακριβώς που ήταν ελάττωμα, δηλαδή την **ιδιαιτερότητα** του ε-

παγγέλματος, **όταν** υποκριτικά έκαναν σημαία τη Δημόσια Δωρεάν Παιδεία, τη στιγμή που γνώριζαν ότι τα φροντιστήρια και τα ιδιαίτερα οργιάζουν εξαιτίας του προσανατολισμού αυτής της Παιδείας, **όταν** έβγαζαν πλαστές καταστάσεις για να κρύψουν την πραγματική οικονομική τους κατάσταση με το νέο μισθολόγιο και να παρουσιαστούν ως οι μόνοι ιατροί της φτώχειας τους και με μόνη γιατριά την απεργία.

Όλ’ αυτά λοιπόν άρχισαν να φαίνονται όταν η κυβέρνηση Σημίτη, έχοντας απαλλαγεί από τα πρεσαρίσματα της εσωτερικής α-

ντιπολίτευσης μετά τη συνεδρίαση της ΚΕ του ΠΑΣΟΚ, έβγαλε τα στελέχη της στις θόδες και τόλμησε να ξεμπροστιάσει τους απατεώνες της ΟΛΜΕ.

Ιδιαίτερα η αποκάλυψη του Τσουλία στην εκπομπή του Χατζηνικολάου μπορεί να θεωρηθεί η αφετηρία της αποκάλυψης του πραγματικού εχθρού των καθηγητών. Απ’ την άλλη μέρα κιόλας δημοσιογράφοι, εφημερίδες, ραδιόφωνα, αλλά και οι καθηγητές στις συνελεύσεις άρχισαν να ψάχνουν για την αλήθεια της μισθο-

συνέχεια στη σελ. 2

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΤΗΣ ΟΛΜΕ

συνέχεια από τη σελ. 1

λογικής διαφοράς ανάμεσα σε κυβέρνηση και απεργία και έφτασαν να φανεί η αλήθεια.

Τελικά φάνηκε ότι οι πίνακες της κυβέρνησης ήταν οι πραγματικοί και οι πρωτοδιόριστοι έφτασαν στο ποσό των 265.000 καθαρά, αλλά, ακόμα κι αν αφαιρεθεί το ποσόν των 33.000 που κρατούνται τους πρώτους 12 μήνες από το νεοδιόριστο για την εγγραφή του στα ταμεία, σε καμιά περίπτωση δεν είναι το ποσόν των 213.000 που έβγαλε η ηγεσία της ΟΛΜΕ με αληθιείς.

Οι σύντροφοί μας όλο αυτόν το καιρό συνέχισαν να συμμετέχουν στις συνελεύσεις δραστήρια, να εξακολουθούν να καταγγέλλουν τη σκευωρία του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ και την πολιτική σκοπιμότητα αυτής της απεργίας, να προειδοποιούν για τη διαπόμευση του κλάδου στην κοινή γνώμη, με αποτέλεσμα να προκαλούν τριγμούς σ' αυτήν την απεργία.

Διαπίστωσαν πάντως ότι αρκετοί καθηγητές είχαν αρχίσει να γυρίζουν στα σχολεία υποπευόμενοι εμπαιγμό από την ΟΛΜΕ ή διαπιστώνοντας απλά αδιέξοδο λόγω αδιαλλαξίας και των δύο πλευρών.

Ο εμπαιγμός γινόταν υπόνοια, όταν συστηματικά τα στελέχη της ΟΛΜΕ στη συνέλευση των προέδρων, αλλά και στις ΕΛΜΕ, δεν έδιναν τα ποσοστά της απεργίας ιδιαίτερα στην επαρχία, που είχε αρχίσει να εκφυλίζεται αρκετά νωρίς (από την 3^η κιόλας βδομάδα).

Μάλιστα έλεγαν ότι δεν είχαν πληροφόρηση από τις τοπικές ΕΛΜΕ, όταν πιέζονταν έντονα από σχετικές ερωτήσεις καθηγητών στις συνελεύσεις.

Τα ποσοστά στο λεκανοπέδιο την 6^η βδομάδα κυμάνθηκαν γενικά γύρω στο 50%-56%, ενώ στην επαρχία άρχισαν να κατεβαίνουν και κάτω από 30%, έτσι ώστε το πανελλαδικό ποσοστό να κυμαίνεται ανάμεσα στο 38% και 45%. Άρχισε δηλαδή το ποσοστό της απεργίας να είναι μειωθητικό. Μαζί με την πτώση του ποσοστού άρχισε και η μουρμούρα, που εκδηλώθηκε και μέσα στις συνελεύσεις.

Τα συλλαλητήρια εντάθηκαν, αλλά ο όγκος τους άρχισε να μικραίνει και να γεμίζει από κουβαλημένους κνίτες άλλων κλάδων (μαθητές, ελεγχόμενα σωματεία, φοιτητές). Το χειρότερο απ' όλα ίσως ήταν εκείνο το συλλαλητήριο που είχε επικεφαλής του όλη την αντιπολίτευση, μαζί και το "λαοπρόβλητο" Μπούτα, έτσι ώστε εξέθεσε ανεπανόρθωτα τους καθηγητές. Τα πούλμαν της ΟΛΜΕ άρχισαν να κάνουν εξαγωγή απεργίας προς την επαρχία, όπου είχε αρχίσει να αδυνατίζει απελπιστικά το απεργιακό μέτωπο. Οι προβοκάτσιες των κάθε λογής Τσιριγώτηδων (αποκλεισμός υ-

πουργείου, πίεση μαθητών για κατάληψη) έκαναν κι αυτές το κακό τους.

Όλα όσα οι καθηγητές της ΟΛΜΕ είχαν γράψει στις προκηρύξεις και τις αφίσες τους, όλα όσα είχαν προπαγανδίσει σε σχολεία και συνελεύσεις έβγαίναν τώρα αληθινά.

Ας ελπίσουμε ότι, όταν οι καθηγητές θα τριβουν το πονεμένο τους πόδι από το δόκανο που τους έστησε το ΔΣ της ΟΛΜΕ με τους πολιτικούς του πάτρωνες (ΣΥΝ, ψευτοΚΚΕ, εβερτική ΝΔ και πασοκική αντιπολίτευση Τσοχατζόπουλου-Σκανδαλίδη-Λαλιώτη), τότε θα σκεφτούν ότι αυτός που τους αποκάλυπτε τον εχθρό αποφεύγοντας να τους κολακέψει ήταν η ΟΑΚΚΕ.

Οι καθηγητές πρέπει τώρα να

μπουν στις συνελεύσεις και να δώσουν τέρμα στη δημόσια διαπόμπευσή τους, μιας και αυτό το κίνημα δεν έχει καμιά κοινωνική υποστήριξη -και δε θα μπορούσε άλλωστε να 'χει, με τέτοια χαρακτηριστικά που είχε εξαρχής.

Βέβαια οι σοσιαλφασίστες, επειδή ξέρουν ότι οι συνελεύσεις θα εξαγειρόνταν κάποια στιγμή εναντίον τους, φρόντισαν να διώξουν από την αρχή με τους κλακαδόρους τους κάθε αντιπολίτευση και να πνίξουν στη γέννα τους κάθε φωνή που θα τους αντιπολιτευόταν. Έτσι απομαζικοποίησαν και τις συνελεύσεις.

Οι λίγοι σύντροφοί μας καθηγητές άντεξαν σ' αυτό το φασισμό, απήργησαν και έμειναν στις συνελεύσεις των ΕΛΜΕ που είχαν μια στοιχειώδη μαζικότητα.

Όμως η μεγάλη μάζα των καθηγητών, που σιχάθηκε το ψευτοΚΚΕ, το ΣΥΝ και την ελεεινή ουρά τους, γύρισε στα σχολεία ψηφίζοντας ενάντια στους σοσιαλφασίστες στην πράξη. Σ' αυτή την περίοδο ήταν δύσκολη μια διαφορετική απάντηση. Όμως σε λίγο καιρό οι σοσιαλφασίστες θα βρεθούν σε πιο μεγάλες δυσκολίες. Το σχέδιό τους είναι να μείνει η απεργία σε λίγα σχολεία που αυτοί ελέγχουν με τους μηχανισμούς τους. Αυτό σημαίνει τιμωρία μερικών δεκάδων χιλιάδων μαθητών, που θα κινδυνεύουν ουσιαστικά να χάσουν τη χρονιά τους. Αυτούς τους όμηρους θα χρησιμοποιήσει ο σοσιαλφασισμός για να πετύχει μια βίαιη αντιπαράθεση με την κυβέρνηση.

Όμως δε θα πάει καλά, γιατί στο μεταξύ θα ξεσηκωθούν οι γονείς και η μεγάλη πλειοψηφία των καθηγητών. Οι Τσούλιες, οι Καλομοιρηδες και η υπόλοιπη συμμορία θα έχουν χειρότερο τέλος από του Πατάκηδες και τους Μπούτες.

(Παρακάτω δημοσιεύουμε την αφίσα που κολλείται από τις 3 του Μάρτη)

ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΕ ΨΕΥΤΟΚΚΕ ΚΑΙ ΣΥΝ ΚΑΙ ΔΩΣΤΕ ΤΕΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ-ΠΑΓΙΔΑ

Αυτά τα δύο κόμματα, μαζί με το φασιστικό κομμάτι της ΝΔ και τους εθνικιστές του ΠΑΣΟΚ, εξαπάτησαν τους καθηγητές στο οικονομικό, άσκησαν φασισμό στις ΕΛΜΕ, διέσπασαν το συνδικάτο και το έφεραν σε σύγκρουση με το λαό

Εξαπάτησαν τους καθηγητές κρύβοντας τις αληθινές αποδοχές τους με το νέο μισθολόγιο για να τους σύρουν πάση θυσία σε μια απεργία που, όπως τα μπλόκα του Πατάκη, θα εξυπηρετούσε το πάγιο και σκοτεινό πολιτικό τους σχέδιο: να εμποδίσουν την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας για να την προσδέσουν στο άρμα του αφεντικού τους, της νεοσαφικής Ρωσίας.

Άσκησαν φασισμό στις ΕΛΜΕ με στημένους κλακαδόρους ενάντια σε κάθε αντιπολιτευτική φωνή για να επιβάλουν με βία το σχέδιό τους. Στους δασκάλους επειδή απέτυχαν έφτασαν και στη βιαιοπραγία.

Διέσπασαν το συνδικάτο: Ενώ η πλειοψηφία των καθηγητών έπαψε σταδιακά να απεργεί, απογοητευμένη, χτυπημένη οικονομικά και δίχως φωνή στις ΕΛΜΕ, αυτοί, αντί να ξαναενώσουν το συνδικάτο αναζητώντας τις αιτίες της διάσπασης, προσπάθησαν να στήσουν καταλήψεις έξω από τη θέληση των μαθητών για να τους στρέψουν ενάντια στους δασκάλους τους.

Έφεραν τους καθηγητές σε σύγκρουση με τον εργαζόμενο λαό με το κεντρικό σύνθημα της "αξιοπρέπειας", δηλαδή με την υπερδεξιά θέση ότι η αξιοπρέπεια μετρείται ανάλογα με το ύψος του μισθού. Επεξηγώντας τη θέση τους θεώρησαν υποτιμητικό ο καθηγητής να αμείβεται χειρότερα από το μαθητή τους γιο εργάτη, καθαρίστριας, καφετζή κ.λπ. Το χειρότερο: Χρησιμοποίησαν τους μαθητές σαν όμηρους, αφού δεν έβαλαν ούτε ένα αίτημα αλλαγής της φύσης του σχολείου.

Πραγματική απεργία των καθηγητών σε ενότητα με το λαό θα σημαίνει:

1) Αύξηση στους μισθούς όχι επειδή οι καθηγητές αξίζουν ειδικής - ανώτερης μεταχείρισης, αλλά επειδή ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ αξίζουν καλύτερο μισθό. Ταυτόχρονα θα έπρεπε ρητά να απαιτηθεί οι αυξήσεις στους μισθούς να δοθούν σε βάρος της επιθετικής υπερεξοπλιστικής υστερίας, της γραφειοκρατίας και της διαφθοράς. Μόνο έτσι η κυβέρνηση θα χτυπιόταν από τ' αριστερά.

2) Καταγγελία του γραφειοκρατικού ρόλου του καθηγητή και ανατροπή του σχολείου της αποστήθισης, του εθνικισμού και της περιφρόνησης του περιόχματος και της χειρωνακτικής δουλειάς. Κατάργηση του κρατικού μονοπάλιου στην ανώτατη παιδεία.

Πρώτος όρος για την ενότητα καθηγητών και λαού είναι το άμεσο σταμάτημα αυτής εδώ της απεργίας-παγίδας, η καθαίρεση της σημερινής ηγεσίας της ΟΛΜΕ και η ιδεολογικοπολιτική συντριβή του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ και της ελεεινής εξακοινοβουλευτικής τους ουράς στο χώρο της Παιδείας.

Αθήνα, 1-3-'97

ΟΑΚΚΕ

Πρώτη δημοκρατική απάντηση στο ψευτοΚΚΕ από το ΠΑΣΟΚ

Η αντεπίθεση του Γιαννόπουλου στο ψευτοΚΚΕ είναι κάτι το εξαιρετικό και σηματοδοτεί την αρχή της αντίστασης των αστών δημοκρατών στο σοσιαλφασισμό. Αυτή βρίσκεται στο ίδιο μήκος κύματος με τη γενική αντίσταση όλης της φιλοευρωπαϊκής τάσης Σημίτη-Τσοκατάτου-Παπαδόπουλου στην τρομακτική ρώσικη εκστρατεία εναντίον της, που είναι ακόμη σε εξέλιξη. Η ιδεολογική τοποθέτηση αυτής της τάσης του ΠΑΣΟΚ (με τοποθετήσεις του Τσοκατάτου και με ένα άρθρο του Καρελιά στην *Ελευθεροτυπία*) ότι η ίδια βρίσκεται πιο αριστερά από το ψευτοΚΚΕ έχει ένα ακόμα βαθύτερο νόημα. Σηματοδοτεί την πρώτη κατηγορία που εκστομίζεται μέσα από την αστική τάξη ενάντια στο ψευτοΚΚΕ και τα κινήματά του ότι είναι δεξιά.

Το επαναστατικό μαοϊκό προλεταριάτο βλέπει σ' αυτά τα φαινόμενα την ωρίμανση των συνειδήσεων μέσα σε όλη την κοινωνία, και πιο ειδικά την εκδίκηση του δημοκρατικού κομματιού του ΠΑΣΟΚ, που για χρόνια είχε δεχτεί να τρώει καρπαζιές από το ψευτοΚΚΕ επειδή αυτό ήθελε ο αρχηγός του πράχτορας Παπανδρέου.

**ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ
ΔΥΝΑΜΩΣΤΕ
ΤΗ "ΝΕΑ
ΑΝΑΤΟΛΗ"
ΤΗ ΦΩΝΗ
ΤΗΣ
ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ
ΤΑΞΗΣ ΣΤΗ
ΧΩΡΑ ΜΑΣ**

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

15ήμερη εφημερίδα
της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα
με το νόμο
Κώστας Λιακόπουλος
Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ.-Φαξ 5232553
Ετήσια συνδρομή: 3.600
Εξαμηνιαία: 1.800

ΣΕ ΕΠΙΘΕΣΗ Η "ΤΡΙΤΗ ΛΥΣΗ" ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Μετά από μια παρατεταμένη εγκυμοσύνη στο παρασκήνιο, ήρθε στο φώς με πάταγο η υποψηφιότητα Καραμανλή για την ηγεσία της ΝΔ. Από καιρό η Ν. Ανατολή είχε επισημάνει ότι αυτή η υποψηφιότητα θα έπαιζε τον κεντρικό ρόλο στην από καιρό διεξαγόμενη σκληρή πάλη των τριών τάσεων μέσα στη ΝΔ.

Ασφαλώς δεν πρόκειται για διαπάλη προσώπων ή έστω φραξιών δίχως αρχές, όπως επιμένουν με μια αξιοσημείωτη φτήνεια όλοι σχεδόν οι αστοί αναλυτές. Στην πραγματικότητα πρόκειται για τον πιο καθαρό σχηματισμό μέσα στο ίδιο κόμμα των τριών βασικών ρευμάτων που διαπερνούν ολόκληρη την άρχουσα τάξη: το ευρωπαϊκό - δημοκρατικό, το σοβιετικό και το ρωσόφιλο. Αυτό εκφράζουν αντίστοιχα οι υποψήφιοι προεδρίες Σουφλιά, Έμπερτ, Καραμανλή. Οι αντίστοιχες τάσεις μέσα στο ΠΑΣΟΚ είναι Σημίτης, Τσοχατζόπουλος, Λαλιώτης.

Η αυτονομία της ρωσόφιλης τάσης μέσα στη ΝΔ είναι προϊόν του βαθιού αντιδραστικού χαρακτήρα αυτού του κόμματος και σημαίνει ιστορικά την απόπειρα της παλιάς, της κλασικής δεξιάς, να ξαναβρεί τον παλιό της ρόλο του κύριου πόλου της αντίδρασης μέσα στην αστική τάξη. Αυτό το ρόλο εδώ και χρόνια είχε αναλάβει το κατεξοχήν κόμμα των πραχτόρων της Ρωσίας, το ψευτοΚΚΕ. Δεν είναι λοιπόν καθόλου να απορεί κανείς που το πιο στενό πολιτικό μέτωπο της εποχής είναι το μέτωπο του ψευτοΚΚΕ με την πιο μαύρη φράξια της ΝΔ, την Καραμανλική, όπως αυτό απλώνεται στα "λαϊκά" φασιστικά μέτωπα των μπλόκων και της "μαύρης" απεργίας της ΟΛΜΕ. Θυμίζουμε ότι σε όλα τα σοσιαλφασιστικά κινήματα των τελευταίων μηνών σταθερή ανοιχτή υποστήριξη έδωσε μόνο η Καραμανλική τάση της ΝΔ, ενώ ευνοϊκό-ενδιάμεσο ρόλο έπαιξε η Εβερτική και ενδιάμεσο-εχθρικό η τάση Σουφλιά.

Εννοείται ότι στα μάτια της αστικής τάξης η "ρώσικη" τάση θα εμφανιστεί σαν κεντρώα ανάμεσα στην ευρωπαϊόφιλη φιλελεύθερη και τη σοβινιστική, ενώ στην πραγματικότητα είναι η πιο δεξιά και από τις τρεις. Το ίδιο γίνεται και με τη "ρώσικη" τάση Λαλιώτη - Σκανδαλίδη στο ΠΑΣΟΚ. Αυτό δεν είναι ανεξάρτητο από το βρόμικο κεντρίστικο παιχνίδι που παίζουν πάντα οι ρώσικες φράξεις και τα κόμματα, αλλά και η ίδια η Ρωσία-μάννα τους, στρέφοντας διαρκώς τη μια αντίθετη δήθεν ακραία τάση ενάντια στην άλλη.

Οι "ρώσοι" δηλαδή παίζουν πάντα το ρόλο του ενδιάμεσου, του ενωτικού και ισορροπιστικού παράγοντα, και έτσι κερδίζουν τα δύο τυφλωμένα και αδυνατισμένα από τον ανταγωνισμό δήθεν άκρα. Αυτό έκανε η τάση Καραμανλή (Κωστάκη) στη ΝΔ, αυτό και η τάση Λαλιώτη στο ΠΑΣΟΚ.

Είναι βέβαια γεγονός ότι αυτή η κεντρίστικη θέση των ρωσόφιλων δεν είναι μόνο μια γενική αρχή στην ταχτική τους. Η κεντρί-

στική θέση είναι εφικτή στην περίπτωση τους επειδή η ρώσικη θέση δεν είναι ποτέ ορατή σαν τέτοια, επειδή δηλαδή ποτέ της δεν εμφανίζεται σα θέση ξεχωριστού στρατοπέδου, αφού η Ρωσία γενικά παριστάνει την ανύπαρκτη. Έτσι, μένουν να φαίνονται δύο στρατόπεδα στη χώρα: το δυτικόφιλο-αντιεθνικιστικό και το εθνικιστικό-απομονωτικό. Εδώ θριαμβεύουν λοιπόν οι ρωσόφιλοι και οι πράχτορες της Ρωσίας, γιατί συμμαχούν τη μια με τους δυτικόφιλους ενάντια στους εθνικιστές, την άλλη με τους εθνικιστές ενάντια στους δυτικόφιλους. Στα μάτια και των δύο αυτών ανοιχτών τάσεων της ελληνικής αστικής τάξης οι "ρώσοι" φαίνονται πάντα σαν ενδιάμεση δύναμη. Γι' αυτό τον ειδικό "ρώσικο" ρόλο στην πολιτική τον παίζει ο ΣΥΝ, που είναι και "εθνικιστικό" κόμμα (π.χ. Αλαβάνος) και διεθνιστικό-ευρωπαϊόφιλο (π.χ. Δαμανάκη).

Χάρη σ' αυτή την ιδιότητα ο ΣΥΝ έχει αρχηγό τον πιο δημοφιλή ανάμεσα στους πολιτικούς. Δηλαδή ο πρώτος σε δημοτικότητα αστός είναι ένας πράχτορας της Ρωσίας. Τέτοιο είναι και το προφίλ του μικρού Καραμανλή. Δεν είναι τυχαίο που το πρώτο του σοβαρό πολιτικό κείμενο είναι ο ύμνος στον Γκορμπατσόφ, που έχει ακριβώς τη μορφή του Ρώσου και του Ευρωπαίου.

Αξίζει πραγματικά να σημειώσει κανείς πόσο "ψύχραμα" και "ενωτικά" εμφανίζεται εδώ και καιρό η τάση Καραμανλή πριν βγει αυτόνομη στο προσκήνιο. Άφησε τα δύο "άκρα" να κατασπαράσσονται δίχως πολιτική αντιπαράθεση ουσίας και τα ενίσχυσε σ' αυτό, έτσι ώστε να απογοητευθεί και να γεμίσει απελπισία η βάση της ΝΔ. Στο μεταξύ η ίδια δούλευε υπομονετικά και μεγάλωνε τη φράξιά της και την εμφάνισε ξαφνικά δυνατή σαν απρόσμενο σωτήρα στα μάτια του κουρασμένου και ανήμπορου πλήθους. Και το έκανε αυτό λίγο πριν το Συνέδριο, ώστε να μη δώσει τον καιρό στους αντιπάλους της να ανασυντάξουν τα πολιτικά τους πυρά και να τα στρέψουν εναντίον της. Πραγματικά, το μόνο που βρήκαν να πουν οι δύο ως τα χθές κύριοι πόλοι ήταν ότι ο "μικρός" είναι αδοκίμαστος και ότι εμπορεύεται ένα γερό όνομα. Όμως ο μικρός αυτός δεν είναι ένα πρόσωπο, είναι μια πολιτική τάση που περιλαμβάνει τις πιο παλιές, τις πιο σκοτεινές και τις πιο δεξιές ηγετικές φάτσες της ΝΔ.

Αναφερόμαστε εδώ όχι μόνο στους Βαρβιτσιώτη-Κεφαλογιάννη, αλλά και στους κρυμμένους παραπίσω Τσαλδάρη και Δήμα, που, απ' ό,τι φαίνεται, έχουν μείνει με τον Έμπερτ για να τον υπονομεύσουν.

Αυτή λοιπόν η πολιτική τάση μπορεί τώρα να εκδηλώνεται σαν ένα "κέντρο", όμως ήταν αυτή που πρωτοστάτησε συχνά πιο μαχητικά και από τον ίδιο τον Έμπερτ για την ανατροπή του Μητσοτάκη το '93 από την ηγεσία της ΝΔ και στη συνέχεια για τη σχετική περιθωριοποίησή του μέσα στο κόμμα του. Μόνο όταν αυτό το πέ-

τυχε η τάση αυτή αυτονομήθηκε από τον Έμπερτ.

Στην πραγματικότητα αυτή ήταν πάντα η ηγεμονική τάση μέσα στο εβερτικό στρατόπεδο. Το αληθινό ρίσκο που παίρνει τώρα δεν είναι το αν θα συνεχίσει να είναι ηγεμονική, αλλά το αν ο Έμπερτ, έστω σα δευτερεύουσα δύναμη, θα επιμένει στην υποψηφιότητά του. Σ' αυτή την περίπτωση υπάρχει κίνδυνος Σουφλιά, οπότε, έμμεσα, κίνδυνος Μητσοτάκη. Γι' αυτό η υποψηφιότητα Καραμανλή δεν οριστικοποιείται ακόμα πριν αποδειχτεί ότι είναι σ' αλήθεια ετοιμόρροπη η βάση που στηρίζει την υποψηφιότητα Έμπερτ. Ασφαλώς τέτοιες θεαματικές και απότομες αλλαγές πολιτικών συσχετισμών μέσα σε ένα κλασικό κόμμα της αστικής τάξης δεν τις πραγματοποιεί κανένας "μικρός", οσοδήποτε ταλαντούχος. Εδώ μιλάμε για ένα καλά προετοιμασμένο πολιτικό πραξικόπημα κλίμακας. Η επιτυχία του ή όχι εξαρτάται περισσότερο από το πώς θα διαμορφωθούν τα στρατόπεδα της διαδοχής στη ΝΔ συνολικά μέσα στην άρχουσα τάξη και όχι μόνο μέσα στα τμήματα της αστικής τάξης που εκφράζονται από τη ΝΔ.

Είναι γεγονός ότι οι ρωσόφιλοι μέσα στο ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΝ (μέσω Κωνσταντόπουλου) έχουν μιλήσει υπέρ του Καραμανλή, ενώ μαζί του έχουν ταχθεί και οι δύο από τις τρεις εφημερίδες της ΝΔ. Ταυτόχρονα η κλίκα αυτή, πριν κιάλας ανακοινωθεί η υποψηφιότητα Καραμανλή, πήρε τη γενική έγκριση της εκκλησίας μέσω της σκανδαλώδους ευλογίας των καλόγερων της Πάτρας στην υποψηφιότητα Καραμανλή. Από την άλλη μεριά, στην ακροδεξιά αυτή τάση ανήκουν τα βασικά στελέχη της ΔΑΚΕ στις ΔΕΚΟ, ενώ οι πιο έντονοι δεσμοί της παλιάς δεξιάς με το στρατό πραγματοποιούνται μέσω Βαρβιτσιώτη. Πραγματικά, βγαίνει από πολλές πλευρές ότι το βαθύ βρόμικο καθεστώς της παλιάς δεξιάς εκφράζεται από τον Καραμανλή. Σ' αυτό το καθεστώς αντιστοιχεί και η πλατιά κοινωνική βάση που αναζητεί μέσα στη ΝΔ και μέσα στο λαό. Και αυτή είναι η καθυστέρηση. Ό,τι είναι καθυστερημένο θα θέλει Καραμανλή. Αυτό το κομμάτι της μάζας είναι που θέλει τον αρχηγό σα μεσσία, να εμφανιστεί δηλαδή ξαφνικά και από τα πάνω, αυτό είναι που πιστεύει στη διαδοχή μέσω του αίματος, αυτό που πιστεύει

στη ζωογόνα δύναμη των ονομάτων, αυτό είναι που χρειάζεται την έγκριση από τους παπάδες, αυτό διψάει για ενότητα δίχως αρχές, αυτό πιστεύει ότι οι νέοι είναι καλοί επειδή είναι νέοι, αυτό, τέλος, πιστεύει ότι το δίκιο είναι με το μέρος του δυνατού. Αυτή η καμαρίλα της παλιάς δεξιάς δε θα αφήσει προκατάληψη που να μη δουλέψει μέσα στις μάζες.

Εδώ βρίσκεται όμως, από την άλλη, ένας παράγοντας που δεν μπορεί να προεξοφληθεί. Οι δημοκρατικές ιδέες έχουν προχωρήσει πολύ μέσα στην ελληνική κοινωνία, ακόμα και μέσα στη μεσαιά στελεχική βάση μιας ΝΔ. Ίσως μπροστά σε τόσο μεγάλες δόσεις μεσαιώνα να υπάρξει κάποια αντίδραση.

Σε κάθε πάντως περίπτωση η μάχη της προεδρίας της ΝΔ θα είναι στρατηγικού χαρακτήρα για τις πολιτικές εξελίξεις. Αν η αντιευρωπαϊκή φιλορώσικη κλίκα Καραμανλή έρθει στην ηγεσία της ΝΔ, οι αρνητικές εξελίξεις θα επιταχυνθούν.

Η άνοδος αυτών των τεράτων θα είναι μια τραγωδία για την Ελλάδα.

ΚΑΙ Η ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΙΚΗ-ΛΑΛΙΩΤΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

«Ποτέ ένας σοβαρός πολιτικός δεν προαναγγέλλει τι πρόκειται να κάνει. Δε θα ήταν σοβαρό». Έτσι έκλεισε τη συνέντευξη που έδωσε στο προηγούμενο Βήμα ο νέος επίδοξος πρόεδρος της ΝΔ Κ. Καραμανλής.

Αυτό είναι το βασικό χαρακτηριστικό της "τρίτης λύσης" που παρουσιάστηκε λίγες μέρες πριν από το συνέδριο της ΝΔ.

Μια πολιτικά σκοτεινή "τρίτη λύση", στηριγμένη πάνω σε συνθήματα λαλιώτικης έμπνευσης περί "ύφους και ήθους" και με την επίκληση της εξ' ορισμού ανωτερότητας της "...γενιάς των σαραντάρηδων". Ο Κ. Καραμανλής εμφανίζεται να διεκδικεί την ηγεσία της ΝΔ σε μια περίοδο οξυμένης πάλης στο εσωτερικό αυτού του κόμματος. Όχι μόνο χωρίς μια συγκεκριμένη πολιτική πλατφόρμα, αλλά με τη ...θεωρητική τοσέτη πως πρώτα πρέπει να βγει πρόεδρος και μετά θα πει "τι πρόκειται να κάνει"!

Αυτή και μόνο η τοποθέτηση δείχνει το σκοτεινό και πραξικοπηματικό χαρακτήρα αυτής της "τρίτης λύσης".

Πέρα όμως απ' αυτό, υπάρχουν μια σειρά πολιτικά στοιχεία που δείχνουν καταρχήν το χαρακτήρα αυτής της κίνησης και του Κ. Καραμανλή προσωπικά.

Η πάλη μέσα στη ΝΔ είναι αντανάκλαση των οξυμένων ενδοαστικών αντιθέσεων. Η πάλη ανάμεσα στον Έμπερτ και το Σουφλιά εκφράζει τις δύο διαφορε-

τικές στρατηγικές μέσα στην αστική τάξη.

Η κυριαρχία του Έμπερτ πάνω στη φιλοευρωπαϊκή τάση Σουφλιά το προηγούμενο διάστημα δεν ήταν τίποτα άλλο από έκφραση της κυριαρχίας της φιλορώσικης σοβινιστικής και αντιευρωπαϊκής στρατηγικής μέσα στους κόλπους της σοβινιστικής αστικής τάξης.

Ο Κ. Καραμανλής δεν έπεσε από τον ουρανό. Τόσο αυτοί που τον γέννησαν όσο και ο ίδιος προσωπικά βρέθηκαν σ' όλη την περίοδο της οξυμένης εσωτερικής πάλης της ΝΔ στο στρατόπεδο του Έμπερτ. Στο στρατόπεδο δηλαδή του φιλορώσικου - σοβινιστικού αντιευρωπαϊσμού.

Αυτό είναι το ένα βασικό ζήτημα.

Από την άλλη τώρα πλευρά, η "τρίτη λύση" εμφανίζεται σα μια διάσπαση αυτού του στρατοπέδου. Από ποια πλευρά είναι όμως αυτή η διάσπαση; Παρά την απόκρυψη κάθε πλατφόρμας που θα ξεκαθάριζε πολιτικά εξαρχής αυτό το ερώτημα, μπορούμε να πούμε δύο καταρχήν πράγματα.

Το ένα είναι πως σαν "τρίτη" λύση έρχεται να συσκοτίσει τον πολιτικό χαρακτήρα της σύγκρουσης Έμπερτ-Σουφλιά και να εμποδίσει το συνέδριο της ΝΔ να τοποθετηθεί πάνω στο κεντρικό ζήτημα του πολιτικού προσανατολισμού της. Ουσιαστικά δηλαδή να εμποδίσει την πολιτική πάλη της φιλοευρωπαϊκής τάσης Σουφλιά.

Το άλλο είναι πως ο Κ. Καραμανλής έχει δείξει στοιχεία που δείχνουν την κατεύθυνση της πολιτικής του πλατφόρμας. Στοιχεία που τον διαχωρίζουν με τον ακραίο σοβινισμό και του δείχνουν ένα "αριστερό" συνασπιστικό, λαλιώτικο τύπου προφίλ.

Πρόσφατες είναι οι τοποθετήσεις του "Μακεδόνα" πολιτικού πως μαζί με τη Δαμανάκη θα στήριζαν την πολιτική Πάγκαλου για αποδοχή σύνθετης ονομασίας στο Μακεδονικό.

Εξάλλου είναι ο άνθρωπος που προλόγισε το βιβλίο του Γκορμπατσόφ και δεν είναι τυχαίο πως στη συνέντευξή του στο Βήμα λέει:

«Κοιτάξτε, ήταν φυσικό στα χρόνια της δικτατορίας που με πέτυχαν σε μια πολύ ευαίσθητη ηλικία - δηλαδή με πέτυχε το Πολυτεχνείο στη ΣΤ' Γυμνασίου για να καταλάβετε - ήταν φυσικό λοιπόν τότε να ζω κι εγώ σε μια έξαψη. Τότε ήταν δεδομένο ότι σκεφτόμασταν και αντιδρούσαμε όλοι μαζί με όρους αντιδικτατορικούς. Άρα οι περισσότερες παρέες εκείνης της εποχής ήταν από το χώρο που μετά τη δικτατορία θεωρήθηκε ο χώρος της Αριστεράς. Με άλλα λόγια, μετά τη δικτατορία, γύρω στο '75 ανακάλυψα ότι όλοι οι φίλοι μου ήταν "μπολσεβίκοι". Ως το '74 τα είχαμε βρει απόλυτα. Τραγουδούσαμε Θεοδωράκη και κάναμε κριτική».

Η ΡΩΣΙΚΗ ΜΑΦΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΔΙΕΙΣΔΥΣΗΣ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

Πρόσφατα είδαν το φως της δημοσιότητας δύο βίαια γεγονότα που συνδέονται με τη δράση της ρώσικης μαφίας στη χώρα μας: Η δολοφονία του αρχιτεκτονολόγου της ρώσικης μαφίας Σαλιόνικ και η βομβιστική επίθεση εναντίον του Διευθυντή Ασφαλείας Ηρακλείου Σολδάτου. Τα γεγονότα αυτά δεν αφορούν μόνο τα αστυνομικά ρεπορτάζ του αστικού τύπου. Η δράση της ρώσικης μαφίας στη χώρα μας έχει πολιτική σημασία, γιατί η ρώσικη μαφία αποτελεί ένα στρατό βίας, όργανο του κρατικού μηχανισμού της σοσιαλιμπεριαλιστικής Ρωσίας, με σκοπό τον έλεγχο της οικονομίας μέσα στη Ρωσία, την άσκηση πολιτικών πιέσεων και την οικονομική διείσδυση σε τρίτες χώρες.

Η ρώσικη μαφία είναι η μεγαλύτερη στον κόσμο, με την πιο εκτεταμένη δράση, και ίσως εκείνη που συγκεντρώνει τους πιο σκληρούς απατεώνες. Κατά τους πιο πρόσφατους υπολογισμούς, υπάρχουν 5.000 ομάδες γκάγκστερ και κάπου 3 εκατ. συνεργάτες τους, οι οποίοι ελέγχουν πλήρως και τις 15 δημοκρατίες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης. Σύμφωνα με δήλωση του ίδιου του Γέλτσιν, ο οποίος αποκαλύπτει συχνά-πυκνά τα στοιχεία της δράσης της ρώσικης μαφίας στους δυτικούς, για να τους πείσει ότι η Ρωσία είναι "διαλυμένη και ανυπεράσπιστη", «σχεδόν τα δύο τρίτα του εμπορίου έχουν δεσμούς με τον διαρκώς αυξανόμενο κόσμο του εγκλήματος». Σύμφωνα με σχετικό άρθρο του Βήματος, 9/2, από το οποίο πήραμε και τα στοιχεία που αναφέρουμε πιο πάνω, η ρώσικη μαφία είναι τμήμα της παλιάς και νέας κομματικής νομενκλατούρας. Κατά το πρότυπο της σικελιάνικης μαφίας διαθέτει "ομάδα εφοδιασμού" και "ομάδα ασφαλείας" σε στενή επικοινωνία. Η ομάδα ασφαλείας αποτελείται από ευυπόληπτους πολίτες, ανάμεσα στους οποίους συμπεριλαμβάνονται και πολιτικοί της παλιάς και νέας νομενκλατούρας.

Οι δραστηριότητές της είναι η διακίνηση ναρκωτικών, το λαθρεμπόριο όπλων και τα κυκλώματα πορνείας. Στη Ρωσία, η μαφία έχει αναλάβει την εκκαθάριση της οικονομικής ζωής από πλανημένους ρώσους και δυτικούς επιχειρηματίες που πίστε-

ψαν ότι οι πύλες της χώρας άνοιξαν διάπλατα για το ιδιωτικό και δυτικό κεφάλαιο. Το 1995 καταγράφηκαν 560 δολοφονίες επιχειρηματιών από τις οποίες η αστυνομία έχει εξιχνιάσει μόνο τις 60 (Οικονομικός Ταχυδρόμος, 27/2). Η ανάπτυξη της ρώσικης μαφίας ήταν ταχύτατη, αφού μέσα σε μία δεκαετία περίπου κατάφερε να γίνει μία πραγματικότητα που, σύμφωνα με τους ρώσους αστυνομικούς, είναι πολύ σκληρότερη, ισχυρότερη και πολυπληθέστερη από τις μαφίες άλλων χωρών με τις οποίες συνεργάζεται, σε σημείο που απειλεί «να κάνει κατάληψη όλης της Ευρώπης», και μάλιστα σύντομα. Ποιος εξοπλίζει τη ρώσικη μαφία; Οι αποθήκες του υπουργείου Άμυνας της Ρωσίας (!!!), τις οποίες βέβαια το "διαλυμένο κράτος" της Ρωσίας δεν μπορεί να φυλάξει. Σύμφωνα πάλι με δηλώσεις του Γέλτσιν, «αξιωματούχοι του υπουργείου Άμυνας κλέβουν ολόκληρες αποθήκες πολεμικού υλικού χωρίς το φόβο ότι θα συλληφθούν». Όμως μία υπερδύναμη που, όπως δήλωσαν πρόσφατα οι επικεφαλής της κρατικής επιχείρησης εξαγωγής όπλων, επιθυμεί να γίνει ο κορυφαίος έμπορος όπλων παγκόσμια πρέπει καταρχήν να μπορεί να εξασφαλίζει το πολεμικό υλικό που βρίσκεται στις αποθήκες της και να το διαθέτει όπως αυτή θέλει. Αυτή είναι η πραγματικότητα και όχι η εικόνα διάλυσης που πλασάρει ο Γέλτσιν και οι αξιωματούχοι του στη Δύση.

Λόγω αυτής της στενής σχέσης κράτους-ρώσικης μαφίας, βρέθηκε στις ανώτερες τάξεις της το επίλεκτο στέλεχος της KGB Σαλιόνικ, ο οποίος βρέθηκε δολοφονημένος στη χώρα μας, σε ερμηκή τοποθεσία της Βαρσοπόμενης, στις 2/2/97. Αρκετά στελέχη της KGB αναμειγνύονται σε υποθέσεις που έχουν σχέση με τη δράση της ρώσικης μαφίας. Ο Σαλιόνικ μάλιστα είχε υπηρετήσει στην Ελλάδα ως "ακόλουθος" της πρώην σοβιετικής πρεσβείας για λογαριασμό της μυστικής υπηρεσίας του ρώσικου στρατού GRU, σύμφωνα με στοιχεία της ΕΥΠ (Ελεύθερος Τύπος, 23/2). Αποτάχθηκε από τις τάξεις της KGB επειδή κατηγορήθηκε για βιασμό. Ωστόσο αυτή η αποχώρηση ήταν σύμφωνα με όλα τα στοιχεία προσχεδιασμένη. Από

τότε είχε δράση σε διάφορες χώρες της Ευρώπης, ανάμεσα στις οποίες και η χώρα μας. Έργο του ήταν να επιβλέπει και να συντονίζει τη δράση στα παρακλάδια της ρώσικης μαφίας που δρουν στο εξωτερικό. Στην Ελλάδα ήρθε μάλλον πριν ενάμιση χρόνο. Όλο αυτό το διάστημα διατηρούσε βίλα-οπλοστάσιο στο Λαγονήσι. Εκτιμάται ότι η δολοφονία του αποφασίστηκε για να μην πέσει στα χέρια της Ελληνικής Αστυνομίας. Οι ελληνικές αρχές που ερευνούν την υπόθεση υποψιάζονται ότι ο Σαλιόνικ δούλευε για τις μυστικές υπηρεσίες της Ρωσίας. Ο ρώσος μαφιόζος δολοφονήθηκε λίγο πριν από την άφιξη ρώσων αξιωματούχων των μυστικών υπηρεσιών με σκοπό τον εντοπισμό του. Αυτές οι υποψίες οδήγησαν «σε ένα περίεργο κρυφτούλι μεταξύ των αρχών Ασφαλείας της Ελλάδας με τις μυστικές υπηρεσίες της Ρωσίας γύρω από τα ευρήματα των ερευνών για τη δράση του ρώσου μαφιόζου» (Βήμα, 16/2). Η ειρωνεία στην υπόθεση Σαλιόνικ είναι ότι ήταν γνωστός με το όνομα "Μεγάλος Αλέξανδρος"...

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Τη δολοφονία του Σαλιόνικ ακολούθησε η βομβιστική επίθεση εναντίον του Διευθυντή Ασφαλείας Ηρακλείου Σολδάτου, η οποία θεωρείται σχεδόν βέβαιο ότι έγινε από τη ρώσικη μαφία, και μάλιστα έχει σχέση με έρευνες που έκανε ο Σολδάτος για τον Αλεξάντερ Σαλιόνικ. Οι δράστες παγίδευσαν το αυτοκίνητο του Σολδάτου με εκρηκτικό μηχανισμό με στόχο τη δολοφονία των μελών της οικογένειάς του και την τρομοκράτηση του ίδιου, αφού ο Σολδάτος κυκλοφορούσε με το υπηρεσιακό του αυτοκίνητο. Αποτέλεσμα της επίθεσης ήταν ο βαρύτατος τραυματισμός της γυναίκας του Σολδάτου. Ο Σολδάτος είχε αντιμετωπίσει με επιτυχία στο παρελθόν κυκλώματα του οργανωμένου εγκλήματος στην Κρήτη, όπου τελευταία έχει αναπτύξει μεγάλη και σημαντική δράση η ρώσικη μαφία.

Η Κρήτη ήδη από τη δεκαετία του 1980 είχε αρχίσει να μετατρέπεται σε σταυροδρόμι των εμπόρων ηρωίνης και σε σταθμό διακίνησης παράνομων όπλων. Στην Κρήτη έχει διαμορφωθεί πια ένα ειδικό καθεστώς ανοχής

του οργανωμένου εγκλήματος. Είναι χαρακτηριστικό ότι Κρητικοί που συνελήφθησαν στο παρελθόν για παράνομο εμπόριο όπλων υπηρετούσαν είτε στα Σώματα Ασφαλείας είτε ως φρουροί σε πολιτικά πρόσωπα (Βήμα, 23/2). Ενδεικτικό επίσης είναι ότι, ενώ στη δεκαετία '71-80 είχαν συλληφθεί για κατοχή ναρκωτικών ουσιών μόλις 31 άτομα, από το 1991 μέχρι σήμερα έχουν συλληφθεί 556 άτομα. Στη δεκαετία 1981-1991 κατασχέθηκαν 36 γραμμάρια ηρωίνης, ενώ από το 1991 μέχρι σήμερα 1.658 γραμμάρια (Ελεύθερος Τύπος, 19/2).

Όλοι σχεδόν οι δείκτες εγκληματικότητας διατηρούνται σταθεροί στην Κρήτη τα τελευταία χρόνια. Το ειδικό καθεστώς που απολαμβάνει το οργανωμένο έγκλημα στην Κρήτη είχε απασχολήσει την ελληνική Βουλή το 1992, όταν 7 βουλευτές του ΠΑΣΟΚ κατέθεσαν ερώτηση για το παράνομο εμπόριο όπλων στο νησί: «Μιλάμε για έναν από τους ισχυρότερους κλάδους της εγκληματικής παραοικονομίας», ανέφεραν, «που έχει όλες τις δυνατότητες μιας τέτοιας παράνομης δραστηριότητας, τη δυνατότητα εξασφάλισης νομικής κάλυψης, την εξαγορά συνειδήσεων και εξασφάλιση ανοχής και συνεργασίας με ορισμένα όργανα επιφορτισμένα με τη δίωξή της». Ο πρώην υπουργός Δημόσιας Τάξης Δροσογιάννης, όταν ρωτήθηκε τον Αύγουστο του 1990 γιατί το κράτος δεν παρεμβαίνει για να παταχθεί η εγκληματικότητα στην Κρήτη, είχε απαντήσει: «Η Κρήτη είναι μια άλλη ιστορία. Ας βρεθεί ένας υπουργός να μου πει εμένα ότι κατόρθωσε ναβάλει φραγμό στην εγκληματικότητα στην Κρήτη» (Βήμα, 23/2).

Σ' αυτό το ήδη διαμορφωμένο κλίμα ήρθε να μεγαλοουργήσει η ρώσικη μαφία. Ο Σαλιόνικ στη διάρκεια της υπηρεσίας του στη GRU είχε ήδη δημιουργήσει δίκτυο στην Κρήτη, ενώ η ΕΥΠ είχε από νωρίς εκφράσει φόβους για τη δράση των ρώσων μαφιόζων που είχαν εκπαιδευτεί στη μυστική δράση από τον καιρό που υπηρετούσαν στην KGB κι ήθελαν να ελέγξουν τα μπαρ, τα ξενοδοχεία της περιοχής Χερσονήσου Ηρακλείου και τα κυκλώματα της νύχτας (Ελεύθερος Τύπος, 23/2). Ο πυρήνας της ρώσικης μαφίας που δρα στην Κρήτη

έχει ήδη καταφέρει να πραγματοποιήσει ένα μεγάλο μέρος των στόχων του. Τα κυκλώματά της εμπορεύονται από ναρκωτικά και γυναίκες μέχρι και όπλα στην Ελλάδα και ειδικά στην Κρήτη.

Οι έρευνες για τη βομβιστική επίθεση εναντίον του Σολδάτου καταλήγουν στη ρώσικη μαφία, γιατί ο τρόπος δράσης είναι διαφορετικός από κάθε άλλη βομβιστική επίθεση εναντίον αξιωματικού στο παρελθόν και από κάθε βομβιστική επίθεση των τρομοκρατικών οργανώσεων που έχουν δράση στην Ελλάδα. Η βόμβα που κατασκευάστηκε θεωρείται τελευταίου τύπου, ενώ η ζελατινοδυναμίτιδα που χρησιμοποιήθηκε μπορεί να βρεθεί μόνο σε επίλεκτες μονάδες του Στρατού σε όλο τον κόσμο (και στις αποθήκες του Υπουργείου Άμυνας της Ρωσίας!).

Η δράση αυτού του καρκινώματος που λέγεται ρώσικη μαφία και πριμοδοτείται από το κράτος της σοσιαλιμπεριαλιστικής Ρωσίας αποτελεί μία ωμή επέμβαση των ρώσικων συμφερόντων στη χώρα μας. Είναι πέρα από ενδεικτική η ήπια αντιμετώπιση που έχουν αυτοί οι πιο σκληροί εγκληματίες του κόσμου από τα ελληνικά ΜΜΕ και τον ελληνικό αστικό Τύπο σε σύγκριση με τους ερασιτέχνες συναδέλφους τους της αλβανικής μαφίας. Οι Αλβανοί, αν και έχουν μικρότερη δράση, δέχτηκαν μία τέτοια τρομερή επίθεση, ώστε να καλλιεργηθούν στο λαό αισθήματα του πιο ακραίου ρατσισμού. Όταν όμως η προμετωπίδα του οργανωμένου εγκλήματος της ρώσικης μαφίας είναι οι Ρωσοπόντιοι (που συχνά είναι σκέτοι Ρώσοι), οι "στυλοβάτες του ελληνισμού", και όταν ο εγκέφαλος του οργανωμένου εγκλήματος έχει την προστασία της "αδελφής ορθόδοξης" Ρωσίας, οι υστερικές κραυγές γίνονται ψίθυροι και το έγκλημα γίνεται "αταξία".

Οι δημοκράτες στην Ελλάδα δεν έχουν κανένα λόγο ούτε να σωπάσουν ούτε να ανεχτούν τη δράση αυτών των καθαυμένων, δράση η οποία αυξάνει την εγκληματικότητα στη χώρα, εμποδίζει την υγιή οικονομική της ανάπτυξη, και κυρίως δυναμώνει το ρώσικο πολιτικό έλεγχο στον υπόκοσμο.

ΤΟ ΡΩΣΙΚΟ ΟΠΛΟΣΤΑΣΙΟ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

Τον τελευταίο καιρό εμφανίστηκαν μια σειρά από άρθρα, τόσο στον παγκόσμιο όσο και στον ελληνικό Τύπο, που προσπαθούν να συντηρήσουν το μύθο της διαλυμένης ρώσικης υπερδύναμης. Αυτή η αρθρογραφία αναζητά τα επιχειρήματά της στην εικόνα που οι ρώσοι σοσιαλιμπεριαλιστές θέλουν να εμφανίζουν προς τα έξω: «ένας άρρωστος πρόεδρος, μια άρρωστη χώρα», «παλιό πυρηνικό οπλοστάσιο που δεν εκσυγχρονίζεται όπως κάνουν οι ΗΠΑ», «διαλυμένος στρατός που δεν έχει λεφτά για να συντηρηθεί», «ο στρατός μας πεινάει, έχει χαμηλό ηθικό και έχει αποδιοργανωθεί».

Ιδιαίτερα αυτά τα τελευταία σλόγκαν για το στρατό τα εκφώνησε δημόσια ο ρώσος υπουργός Άμυνας Ιγκόρ Ροντιόνοφ.

Την ίδια ακριβώς στιγμή το στρατιωτικό-βιομηχανικό σύμπλεγμα εξαγγέλλει την παγκόσμια αντεπίθεση για να αποκτήσει νέες πολιτικές θέσεις εξάγοντας πολύπλοκα όπλα και για να εκτοπίσει τους ανταγωνιστές του από την παγκόσμια αγορά όπλων, κυρίως τις ΗΠΑ.

Έχουμε, λοιπόν, μια μεγάλη αντίφαση. Απ' τη μια πλευρά είναι μια άρρωστη χώρα, ένας άρρωστος στρατός και απ' την άλλη μια υγιέστατη πολεμική βιομηχανία που παράγει, συντηρεί και πουλάει τα πιο σύγχρονα όπλα στον κόσμο. Όπως ένας ανθρώπινος οργανισμός δεν μπορεί ταυτόχρονα να είναι άρρωστος και υγιής, έτσι συμβαίνει και με μια κρατική δύναμη.

Ας αναζητήσουμε, λοιπόν, τη λύση της αντίφασης αυτής στην πλευρά της υγείας και τα συμπτώματά της.

Στις 3 του Φλεβάρη ο επικεφαλής της κρατικής επιχείρησης εξαγωγής όπλων "Ροσβαρουζένιε" (που διαχειρίστηκε την πώληση των S-300 στην Κύπρο) στρατηγός Αλεξάντερ Κολιότκιν «ξάφνιασε τους Δυτικούς δημοσιογράφους όταν εξέφρασε με ύφος

...Μπρέζνιεφ την περηφάνια του για τη συμφωνία με την Κολομβία (πώληση 10 ρώσικων ελικόπτερων Μικογιάν, σ.σ. δική μας). "Η συμφωνία ήταν μια γροθιά στο μαλακό υπογάστριο των αντιπάλων μας, παρά την πολιτική πίεση. Είμαστε πολύ υπερήφανοι γι' αυτό", είπε ο Κολιότκιν επαναλαμβάνοντας παράλληλα την «επιμονή της χώρας του στην ολοκλήρωση της πώλησης και εγκατάστασης του αντιαεροπορικού συστήματος S-300 στην Κύπρο».

Ο στρατηγός Κολιότκιν και ο επικεφαλής του εξαγωγικού κλάδου της Ροσβαρουζένιε Ντιμίτρι Μοροζόφ προχώρησαν παραπέρα παραθέτοντας τους στόχους τους για την αναγέννηση της ρώσικης πολεμικής βιομηχανίας, που έχουν ως εξής:

1. Κεντρικός στόχος είναι η κάλυψη του εδάφους που τη χωρίζει από την αμερικάνικη βιομηχανία όπλων μέχρι το 2000 και η καθιέρωση της Ρωσίας σαν κορυφαίου εμπόρου όπλων του κόσμου στις αρχές του 21ου αιώνα. Το 1996 οι Ρώσοι έκλεισαν συμφωνίες ύψους 3,4 δισ. δολαρίων έναντι 7,5 δισ. των ΗΠΑ.

«Θα συνεχίσουμε να πιέζουμε τον ανταγωνισμό, και ιδιαίτερα τις ΗΠΑ, γιατί ο εξοπλισμός μας είναι καλύτερος και πιο ανταγωνιστικός από των Δυτικών», είπε ο υποδιευθυντής της Ροσβαρουζένιε Μιχαήλ Γίμκιν.

2. Για να πετύχουν αυτό το σκοπό οι Ρώσοι σχεδιάζουν να διεισδύσουν σε απαγορευμένες μέχρι τώρα γι' αυτούς αγορές του πλανήτη, όπως ήταν μέχρι πρόσφατα η Κύπρος και ακόμα περισσότερο η Κολομβία. Όπως είπε ο Μοροζόφ, απ' την 1η Φλεβάρη η Ρωσία εξαπολύει μια παγκόσμια εκστρατεία προώθησης των οπλικών συστημάτων της σε αγορές της Ασίας, της Λατινικής Αμερικής και του Αραβικού Κόσμου.

3. Τα έσοδα απ' αυτές τις πωλήσεις, όπως είπε ο Κολιότκιν,

«θα χρησιμοποιηθούν για τον επανεξοπλισμό των ρώσικων Ενόπλων Δυνάμεων με τα τελειότερα οπλικά συστήματα του πλανήτη».

Ασφαλώς ο Κολιότκιν δεν έχει στο μυαλό του τον "κουρελοστράτο" που μας παρουσιάζουν οι υπέρμαχοι της διαλυμένης υπερδύναμης. Αλλά ένα στρατό ισάξιο των όπλων του που θα χρειαστεί τα τελειότερα οπλικά συστήματα για να κυριαρχήσει η Ρωσία με τον πόλεμο απέναντι στους δυτικούς ιμπεριαλιστές. Οι δυτικοί, μέσα στην παραζάλη του υφεσιασμού τους, νομίζουν ότι στο Κρεμλίνο βρίσκονται οι δικό τους άνθρωποι και αρκεί να τους στηρίξουν για να στεριώσει στη Ρωσία η οικονομία της ελεύθερης αγοράς.

Αυτό το παλιό τέχνασμα του "καλού" και του "κακού" ασφαλίστη που έχει αναγάγει σε πολιτική επιστήμη η ρώσικη διπλωματία φαίνεται να αποκοιμίζει τέτοια ζώα σαν τους Δυτικούς τόσο πολύ, ώστε μιλώντας ο πρωθυπουργός της Ρωσίας Τσερνομίρντιν για τη διεύρυνση του ΝΑ-

ΤΟ προς ανατολάς να λέει: «Δε φοβάμαι μην μπει η Πολωνία ή οποιοσδήποτε άλλος στο ΝΑΤΟ. Αυτό δεν αποτελεί κίνδυνο για τη Ρωσία. Τη Ρωσία φοβάμαι, δηλαδή τι θα επακολουθήσει μέσα στη χώρα μας μετά από τέτοιες εξελίξεις... Υπερεθνικιστές, όπως ο Βλαντιμίρ Ζιρινόφσκι, θα τα βάλουν με τον πρόεδρο και την κυβέρνηση και θα μας κατηγορήσουν ότι δεν κάνουμε τίποτα για να προλάβουμε τις εξελίξεις. **Αρα, εξ ανάγκης θα πρέπει να αυξήσουμε τους εξοπλισμούς μας... Τι θα γίνει λοιπόν; Τα εργοστάσια τα έχουμε πανέτοιμα, θα τα βάλουμε μπροστά, θα λύσουμε και το πρόβλημα της ανεργίας... Να, λοιπόν, τα καινούρια τανκς και τα αεροπλάνα. Αυτά χρειαζόμαστε;».**

Ο Τσερνομίρντιν μίλησε ξεκάθαρα. Η υλική βάση του ρώσικου σοσιαλιμπεριαλισμού περιμένει πανέτοιμη το σύνθημα "Παράγεται όπλα", όπλα που ήδη παράγονται σε μαζική κλίμακα. Εκείνο που μένει είναι ο νέος Χίτλερ, ο ηγέτης που θα οδηγήσει τη Μεγάλη Ρωσία στην επίθεσή της ε-

νάντια στην Ευρώπη. Στην πολιτική σκηνή της Ρωσίας αυτές οι διεργασίες συντελούνται ραγδαία: ψευτοκομμουνιστές, ναζί, μοναρχικοί, παπάδες, όλοι μαζί διαμαρτύρονται για την καταστροφή της πατρίδας από τη σατανική Δύση. Μέσα απ' αυτή την ενότητα και πάλη των πολιτικών ρευμάτων δε θ' αργήσει να βγει ο νέος χιτλερισμός, που ήδη ακούει στο όνομα εθνικοκομμουνισμός.

Η εμφάνισή του όμως θα γεννήσει ταυτόχρονα και την παγκόσμια αντίσταση των λαών. Η αποκάλυψή του θα σημάνει και την αρχή της ήττας του, της καταστροφής του. Όσο πιο ορμητικά ο σοσιαλιμπεριαλισμός ξεχυθεί για να αδράξει την παγκόσμια ηγεμονία, τόσο πιο γρήγορα θα συντριβεί.

Αυτό είναι αναπόφευκτο.

Σημείωση: Τα στοιχεία για το άρθρο μας τα πήραμε από τις εφημερίδες *Επενδυτής* 8-9 Φλεβάρη και *Βήμα της Κυριακής* 9 Φλεβάρη. Όλες οι υπογραμμίσεις είναι δικές μας.

ΠΛΗΡΩΣΤΕ ΓΙΑ ΝΑ ΣΑΣ ΣΚΟΤΩΣΟΥΜΕ!

Πρόσφατα ο ρώσος υπουργός Άμυνας Ιγκόρ Ροντιόνοφ διακήρυξε ότι το πυρηνικό οπλοστάσιο της Ρωσίας κινδυνεύει να αχρηστευτεί γιατί δε δίνονται χρήματα για τη συντήρηση και τον εκσυγχρονισμό του, ενώ -όπως είπε- οι ΗΠΑ εκσυγχρονίζουν το δικό τους.

Ωστόσο λίγες ώρες μετά την αποχώρηση της Μαντλίν Όλμπραϊτ στις 22 Φλεβάρη από τη Μόσχα ο συνομιλητής της ρώσος πρωθυπουργός Τσερνομίρντιν επισκέφτηκε το επιτελείο των πυρ-

νικών πυραύλων. «Η τελευταία εντολή του είναι να προχωρήσει η ανανέωση των πυραύλων Τορο-Ν που τοποθετούνται σε σταθερή βάση (σιλό), αλλά και πάνω σε οχήματα και σιδηρόδρομους. Η Μόσχα συντηρεί το πυρηνικό της οπλοστάσιο με κάθε θυσία. Οι συνομιλίες Όλμπραϊτ - Τσερνομίρντιν δεν άλλαξαν τίποτα» (Εξουσία, 26/2).

Ο Χίτλερ έλεγε κοροϊδευτικά μετά την ιμπεριαλιστική του επίθεση για την παγκόσμια ηγεμονία: «Υπάρχουν αρχηγοί κυβερνή-

σεων που με κατηγορούν πως τους εξαπάτησα. Θα έπρεπε μάλλον να αναγνωρίσουν πως τους διευκόλυνω τη δουλειά τους. Γιατί αν τους ζητούσα μονοκοπανιάς ότι πρέπει να αποκτήσουμε πώς θα μπορούσαν να το δεχτούν;» (Robert Coulongre, πρεσβευτής της Γαλλίας στο Βερολίνο 1938-1939).

Ασφαλώς τα ταξικά αδελφια του, οι ρώσοι σοσιαλιμπεριαλιστές, έχουν ενστερνιστεί και αναπτύξει παραπέρα όλα τα διδάγματα του χιτλερισμού.

ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Ο ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ ΤΗΣ "ΣΤΑΖΙ" ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ

Η δικαστική έρευνα που ξεκίνησε το περασμένο έτος στη Γερμανία για τις διασυνδέσεις του Κόκκαλη με τη "Στάζι" κατέληξε σε πόρισμα που κατηγορεί ευθέως τον Κόκκαλη σαν πληροφοριοδότη και συνεργάτη της "Στάζι" μέχρι και το 1986. Ενώ αυτά συμβαίνουν στη Γερμανία και στην Ελλάδα δεν έχει κλείσει ακόμα ο κύκλος των ανακρίσεων για τη σκανδαλώδη ανάθεση της προμήθειας ενός εκατομμυρίου ψηφιακών παροχών του ΟΤΕ από τις εταιρείες "Ιντρακόμ" (του Κόκκαλη) και "Ζίμενς", το κράτος του σοσιαλφασισμού παραχωρεί στον Κόκκαλη όλο και μεγαλύτερο μερίδιο συμμετοχής στην οικονομική ζωή της χώρας με νέες συμβάσεις και απευθείας

αναθέσεις.

Το Δεκέμβρη του περασμένου έτους ο ΟΤΕ ανέθεσε την προμήθεια 30.000 καρτοτηλεφώνων ύψους 8,5 δις δρχ. με "προγραμματική συμφωνία" απευθείας στον οίκο "Ιντρακόμ", απορρίπτοντας μάλιστα σχετική ένσταση του συνταξιούχου Κόκκαλη στις προμήθειες των ψηφιακών τηλεφώνων "Ζίμενς" (Ελ. Τύπος, 15/12/96). Στα μέσα αυτού του μήνα ο ΟΤΕ υπέγραψε σύμβαση 1,2 δις δρχ. με την "Ιντρακόμ" για την προμήθεια τηλεπικοινωνιακού υλικού, και συγκεκριμένα ψηφιακών συστημάτων (Βήμα, 16/2). Αλλά και ο ΟΠΑΠ προχώρησε σε σύμβαση ύψους 3,2 δις δρχ. για την αναβάθμιση και επέκταση του υφιστάμενου μηχανογραφικού συστήματος

του Οργανισμού, τη μεταγωγή του σε λειτουργία on line και την αναβάθμιση των εγκατεστημένων και την προμήθεια πρόσθετων τερματικών μηχανών για τα πρακτορεία (Βήμα, 23/2). Υπάρχει επίσης στο άμεσο μέλλον η πιθανότητα να κάνει ο Κόκκαλης μία μεγάλη βουτιά στην κινητή τηλεφωνία του ΟΤΕ.

Ούτε ο ΟΤΕ ούτε ο ΟΠΑΠ ούτε καμία άλλη ελληνική κρατική υπηρεσία δε φαίνεται να ενοχλήθηκε από τις αποκαλύψεις του γερμανού αντιεσαγγελέα ανακριτή της υπόθεσης ΙΝΤΡΑΚΟΜ- "Στάζι" Μπέρναρντ Μπρόχερ στην ειδική εξεταστική επιτροπή της γερμανικής Βουλής. Στη Γερμανία ήδη από το περασμένο έτος έχει συγκροτηθεί επιτροπή που ε-

ξετάζει τις διασυνδέσεις κρατικών και επιχειρηματικών κύκλων με τη "Στάζι" και το καθεστώς της πρώην ανατολικής Γερμανίας. Οι έρευνες αυτές έφεραν στο φως και την υπόθεση Κόκκαλη. Η έρευνα για τον Κόκκαλη είχε παγώσει για ένα διάστημα, καθώς οι Γερμανοί, πέρα από άλλους παράγοντες, έλαβαν υπόψη τους και το αντίκτυπο που θα είχαν οι αποκάλυψεις αυτές στις σχέσεις τους με την Ελλάδα, όμως, όπως διαβάζουμε στο Παρόν 19/1, αναβίωσαν λόγω της συνεχιζόμενης άρνησης του Κόκκαλη να επιστρέψει τα χρήματα που χρώσταγε στην ανατολική Γερμανία από την εκεί εμπορική του δραστηριότητα, όπως έδειχναν οι ανοιχτοί λογαριασμοί που υπάρχουν, λογα-

ριασμοί που αφορούν προμήθειες που είχαν εκτελεσθεί μέχρι το 1990, πριν το γκρέμισμα του τείχους. Από τα αρχεία της "Στάζι" που έφεραν στο φως οι γερμανικές αρχές προκύπτει ότι ο Κόκκαλης είχε στρατολογηθεί από τη "Στάζι" το 1963 με το ψευδώνυμο "Ρόκο" και έμεινε στην υπηρεσία της "Στάζι" όλη τη δεκαετία του 1960, ενώ την τριετία 1984-1986 συνεργαζόταν με κατασκόπους για να δίνει πληροφορίες στην ανατολικογερμανική μυστική υπηρεσία. Σε έγγραφο της "Στάζι" από τις 18 Δεκεμβρίου 1985, στο οποίο ο Κόκκαλης φέρεται να δίνει πληροφορίες για την πολιτική ηγεσία της Ελλάδας, αναφέρεται ότι «αξιοποιούνται οι στενές προσωπικές του σχέσεις με την πολιτική ηγεσία της Ελλάδας και την ελληνική υπηρεσία πληροφοριών». Τα έγγραφα που αφορούν τις σχέσεις του Κόκκαλη

Ουσιαστική αθώωση των σοβινοφασιστών του ΜΑΒΗ ΟΧΙ ΣΤΑ ΒΡΟΜΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΥ

Πριν δύο βδομάδες διεξήχθη στο Τριμελές Εφετείο Κακουρηγμάτων η δίκη των οχτώ κατηγορουμένων για την υπόθεση των "Καλάσνικοφ", μια υπόθεση που είχε συνδεθεί με τη δολοφονική επίθεση ελλήνων παρακρατικών φασιστών της οργάνωσης ΜΑΒΗ ("Μέτωπο Απελευθέρωσης Βορείου Ηπείρου") στο αλβανικό φυλάκιο της Επισκοπής τον Απρίλη του '94. Η εξέλιξη της δίκης και το αποτέλεσμα της δικαίωσαν όσα κατά καιρούς έχουμε γράψει για τη σκοτεινή αυτή υπόθεση.

Η πορεία της υπόθεσης από τη στιγμή της σύλληψης των οχτώ ακολουθεί παράλληλη τροχιά με την εξέλιξη των ελληνοαλβανικών σχέσεων. Η σύλληψή τους το Μάρτη του '95 είχε έρθει ως αποτέλεσμα της προσπάθειας της κυβέρνησης Παπανδρέου να προσεγγίσει την αλβανική κυβέρνηση μετά από τις αποτυχημένες προσπάθειες διεθνούς απομόνωσής της και πτώσης της. Η σύλληψη, είχαμε γράψει τότε, ήταν κάτι σαν "αρραβόνιας", το αντάλλαγμα δηλαδή που έδινε η ελληνική κυβέρνηση στην αλβανική για την (πρόσκαιρη) αυτή προσέγγιση. Γι' αυτό και οι δηλώσεις-μπαράζ υψηλόβαθμων κυβερνητικών παραγόντων (του Παπαθεμελή, του Παπούλια, ακόμη και του ίδιου του Α. Παπανδρέου) για εξάρθρωση του ΜΑΒΗ, κάτι που στην προκείμενη δίκη "ξεχάστηκε" ηθελήμενα.

Τα πράγματα όμως γύρισαν ξανά. Μετά από μια φάση προσέγγισης, οι ελληνικές δικαστικές αρχές φρόντισαν να αποδυναμώσουν ποινικά την κατηγορία και να την απαλύνουν σε αφάνταστο βαθμό, απαλλάσσοντας με βούλευμα τους κατηγορούμενους από τα πιο σοβαρά αδικήματα, όπως την εισαγωγή στην Αλβανία όπλων και φυσιγγίων, ληστεία όπλων από το αλβανικό κέντρο εκπαίδευσης, προσβολή της διεθνούς ειρήνης και έκθεση σε κίνδυνο των φιλικών σχέσεων του ελληνικού κράτους με το αλβανικό.

Σήμερα, μετά την πολιτική ανωμαλία που προκλήθηκε στη γειτονική χώρα από την προσπάθεια της χοτζικής αντιπολίτευσης να εκμεταλλευτεί πολιτικά την οικονομική κατάρρευση των παρατραπέζικών "πυραμίδων", παρουσιάστηκε μια χρυσή ευκαιρία για το σοσιαλφασισμό και τα ρώσικα σχέδια στην περιοχή (που προβλέπουν καταβρόχθιση της Αλβανίας από το "ορθόδοξο τόξο") να πιεστεί πολιτικά ο Μπερίσα και γενικά οι δυτικοί στη χώρα αυτή. Μέσα σε ένα τέτοιο γενικό κλίμα η ουσιαστική αθώωση των κατηγορούμενων ήταν επιτακτική.

Υπάρχει όμως και άλλος ένας λόγος μιας τέτοιας δικαστικής αντιμετώπισης των σοβινοφασιστών. Κι αυτός έχει να κάνει με το γενικότερο ρόλο που τους επιφυλάσσει η ρώσικη στρατηγική στην περιοχή. Αυτός ο λόγος δεν είναι άλλος από την ανάθεση σ' αυτούς όλης της "βρόμικης" δουλειάς, που δεν πρέπει να φαίνεται ότι την κάνουν οι φιλορώσικες δυνάμεις. Είναι στη βάση του ένας παρόμοιος ρόλος μ' αυτόν που κλήθηκε να παίξει η ναζιστική "Χρ. Αυγή" απέναντι στην ΟΑΚΕ (αναφερόμαστε στα δύο πρόσφατα χτυπήματα). Όλη τη βρομοδουλειά της καθαρά στρατιωτικής πίεσης απέναντι στη δημοκρατία και στους κομμουνιστές την αναθέτουν στους σοβινοφασιστές και στους ρωσόδουλους με εθνικιστικό μανδύα, ώστε και η δουλειά να γίνεται και να φαίνεται ότι τα χτυπήματα δεν προέρχονται από την πραγματική πηγή τους, το ρώσικο φασισμό. Τέτοιους τύπους λοιπόν οι ρωσόδουλοι τους χρειάζονται στρατηγικά, για να "καθαρίσουν" με τη βία ό,τι και όποιον μπαίνει εμπόδιο στα ανομολόγητα σχέδιά τους. Γι' αυτό οι σοσιαλφασιστές του ψευτοΚΚΕ δε λένε λέξη για την απαγόρευση της λειτουργίας της "Χρ. Αυγής" και δε συμμετέχουν στην αντιναζιστική πάλη στην Ελλάδα, ενώ υποκριτικά μιλούν για νεοναζισμό στη ...Γερμανία ("ξεχνώντας" βέβαια ότι, πέρα από το ότι εκεί είναι περιθωριακό φαινόμενο και, πάντως, χτυπιέται αποτελεσματικά έστω και στα πλαίσια του αστικού κράτους και απαγορεύεται η επίσημη πολιτική τους λειτουργία, πρόκειται για ομοϊδέατες τους του πρώην ανατολικού μπλοκ).

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΚΑΙ ΞΕΚΑΡΔΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Με την απόφασή του λοιπόν το δικαστήριο προχώρησε στην ουσιαστική αθώωσή τους: μετατροπή με πρόταση του εισαγγελέα του αδικήματος της "κατοχής και μεταφοράς από κοινού όπλων" από κακούργημα σε πλημμέλημα, αναγνώριση σε όλους τους κατηγορούμενους του ελαφρυντικού του "πρότερου έντιμου βίου" και ποινές από 3ως 4,5 χρόνια με ανασταλτικό δικαίωμα έφεσης. Γι' αυτό ακριβώς, επειδή κάτω από τέτοιες συνθήκες η ποινή ισοδυναμούσε με αθώωση και ενώ στη διάρκεια της δίκης τα "παλικάρια" (οι σοβινοφασιστές αποδεικνύονται πραγματικά θρασυδελιοί μην αναλαμβάνοντας ευθαρσώς

την ευθύνη των "πατριωτικών" τους πράξεων) πάσχιζαν να αποδείξουν ότι δεν έχουν καμιά σχέση με την οργάνωση ΜΑΒΗ, το ανάλογο πολιτικών προσανατολισμών ακροατήριο ξέσπασε σε χειροκροτήματα και ένας από τους συνηγούς υπεράσπισης, ο Φιλοκλής Ασημάκης, άρχισε να φωνάζει μέσα στο δικαστήριο "Ζήτω το ΜΑΒΗ" (κατά τα άλλα δεν είχε ιδέα για το φόνο...) και ανήγγειλε πομπωδώς: «*Βάζω 5 εκατομμύρια για την ίδρυση του νέου ΜΑΒΗ για την αυτονομία της Βορείου Ηπείρου*».

Για να δει όμως ο αναγνώστης μας τι παλικάρια της φακής είναι οι σοβινοφασιστές, θα παραθέσουμε μερικά χαρακτηριστικά σημεία των καταθέσεών τους. Καταρχήν, όλοι αρνήθηκαν ότι τα όπλα είχαν σχέση με το ΜΑΒΗ και υποστήριξαν ότι τα βρήκαν... τυχαία! Διαβάζουμε από την κατάθεση του Γ. Αναστασούλη, πρώην έφεδρου αξιωματικού: «*Είχαμε πάει εκδρομή. Επρόκειτο να επισκεφτούμε τον τάφο του μητροπολίτη Σεβαστιανού στην Κόνιτσα, χάσαμε όμως το δρόμο (!) και, αφού αποβίβασα τους άλλους δύο, συνέχισα με το αυτοκίνητο για να βρω τη σωστή διαδρομή. Βρήκα*

μέσα σ' ένα λάκκο, πρόχειρα σκεπασμένο, το σάκο με τα όπλα. Τα έβαλα στο πορτοπαγκάζ του αυτοκινήτου με σκοπό να τα παραδώσω στο Αστυνομικό Τμήμα Ιωαννίνων. Όταν επέστρεψα στους άλλους, δεν τους είπα για τα όπλα. Στο δρόμο μας σταμάτησαν αστυνομικοί που έκαναν έρευνα για λαθρομετανάστες και βρήκαν τα όπλα. Τους είπα τι είχε γίνει, αλλά δεν με πίστεψαν». Εκδρομή βραδιάτικα στο καταχείμωνο μέσα στις λάσπες της ελληνοαλβανικής μεθορίου με καταδίωξη από την αστυνομία δεν έχουμε ξαναδεί! Πρέπει να έχει κανείς μεγάλο στομάχι για να μπορεί να καταπιεί τέτοιο παραμύθι.

Την επόμενη μέρα της δίκης (19 Φλεβάρη) ο Α. Κοκαβέσης, στο κτήμα του οποίου στην Παλλήνη είχαν βρεθεί άλλα 7 Καλάσνικοφ, δήλωσε πλήρη άγνοια για τα όπλα, ανατρέποντας ακόμη και παλιότερη δική του κατάθεση.

Τον πολιτικό τόνο όμως της δίκης είχε ήδη δώσει ο σοσιαλφασιστής Κ. Παπούλιας, πρώην υπουργός Εξωτερικών επί Παπανδρέου, που από την πρώτη μέρα της δίκης (17 Φλεβάρη) δήλωνε πως δεν ξέρει τίποτε για τις κατηγορίες που διατυπώνονται. Φαί-

νεται πως η ασθενική του μνήμη ξέχασε τι έλεγε την επαύριο της σύλληψής τους, όταν τη χαρακτήριζε «*αποτροπή επεισοδίου*» και μιλούσε για «*Ελληνες που σκέπτονται και δρουν αντεθνικά*», συμπληρώνοντας: «*Περίμενα να εκδηλωθεί μια τέτοια ενέργεια πριν να πάω στην Αλβανία. Εκφράζω την οργή και την αγανάκτησή μου*». Ξέχασε ακόμη και τη δήλωσή του πολιτικού του προϊσταμένου, του ίδιου του Α. Παπανδρέου, ότι οι "7" θα επιχειρούσαν «*σαφή προβοκάτσια*».

Τέλος, και δεν είναι λιγότερο σημαντικό αυτό, στη δίκη δεν κλήθηκε να καταθέσει ο τότε υπουργός Δημόσιας Τάξης Παπαθεμελής, ο οποίος είχε δηλώσει ότι οι αριθμοί των κλεμμένων από το φυλάκιο της Επισκοπής όπλων είχαν σταλεί από την αλβανική κυβέρνηση στην ελληνική και είχε υπαινηθεί σε συνέντευξη στην ΕΤ-1 ότι συνέπιπταν μ' αυτούς των όπλων που είχαν βρεθεί τόσο στα χέρια των σοβινοφασιστών όσο και στο κτήμα του Κοκαβέση. Μια κατάθεσή του θα έλυσε το αίτιγμα αν ταίριαζαν οι αριθμοί των όπλων. Γι' αυτό και έπρεπε ν' αποκλειστεί.

Η ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

συνέχεια από τη σελ. 3

Μ' αυτά τα στοιχεία της ιδεολογικής και πολιτικής πλατφόρμας του Κ. Καραμανλή μπορούμε να πούμε πως η "τρίτη λύση" δεν έρχεται στην ουσία να διασπάσει την εβερτική πτέρυγα για να δώσει την πολιτική κυριαρχία στη φιλοευρωπαϊκή τάση Σουφλιά,

αλλά για να πάρει η ίδια την ηγεμονία μέσα στην κυρίαρχη εβερτική πτέρυγα. Πρόκειται δηλαδή για μια πάλη που στοχεύει να απομονώσει τους φιλοευρωπαϊστές, ενώ ταυτόχρονα δίνει την ηγεσία των σοβινοφασιστικών-αντιευρωπαϊκών τμημάτων στα πιο φιλορώσικα χέρια.

Αυτός είναι ο πολιτικός χαρα-

κτήρας της "τρίτης λύσης" και ο ρόλος του Κ. Καραμανλή προσωπικά.

Φαίνεται πως εκτός από το να τραγουδάει Θεοδωράκη και να κάνει κριτική με τους φίλους του τους "μπολσεβίκους" έμαθε καλά μαζί τους και τη μέθοδο της ίντριγκας και της συνωμοσίας!

ΚΟΚΚΑΛΗΣ

συνέχεια από τη σελ. 5

με "Στάζι" και ΕΥΠ χαρακτηρίστηκαν απόρρητα λόγω «*της εκρηκτικής πολιτικής σημασίας*» που θα έχει η υπόθεση για την Ελλάδα. Επίσης, άλλα έγγραφα της "Στάζι" του 1983 αναφέρονται και στις αμαρτωλές σχέσεις Κόκκαλη-ΟΤΕ. Σύμφωνα μ' αυτά, ο βασικός μέτοχος της ΙΝΤΡΑΚΟΜ επέβαλε υψηλές δαπάνες για τη διευκόλυνση της προώθησης των συμβάσεων στην Ελλάδα προς όφελος αξιωματούχων του ΟΤΕ (Καθημερινή, 10/1).

Ο Κόκκαλης έχει αρνηθεί και συνεχίζει να αρνείται οποιαδήποτε

σχέση με τη "Στάζι". Όμως αυτό το κάνει διακριτικά, δε φαίνεται να ενοχλείται και πολύ απ' όλο αυτό το θόρυβο. Και αυτό γιατί ξέρει ότι στην Ελλάδα βρίσκονται στην εξουσία φίλοι και υποτακτικοί των Ρώσων, όπως ήταν ο Παπανδρέου, όπως είναι ο Λαλιώτης. Ξέρει επίσης ότι ούτε η Παπαρήγα ούτε ο Κωνσταντόπουλος ούτε, ακόμα, ο Έβερτ θα κάνουν φασαρία. Γιατί ξέρει, αντίθετα, ότι το κράτος του σοσιαλφασισμού θα τον ενισχύσει σ' αυτή τη δύσκολη στιγμή και θα του επιτρέψει να απομυζήσει έναν πακτωλό χρημάτων για την ενίσχυση του ρώσικου παράγοντα στην

οικονομία, για τη δημιουργία των προϋποθέσεων της πρόδρασης της χώρας μας στο ρώσικο πολεμικό άρμα. Αυτή η ενίσχυση προκύπτει και από τις νέες συμβάσεις, τις οποίες κανένα από τα κόμματα του σοσιαλφασιστικού μπλοκ δεν έκανε θέμα. Οι έρευνες των γερμανικών αρχών άλλωστε δεν έδειξαν τίποτα παραπάνω απ' ό,τι ήθελαν οι σοσιαλφασιστές για τον Κόκκαλη: ότι είναι ένας καλός πράκτορας.

Αλλά δημιουργούν σοβαρό πρόβλημα στο κράτος του σοσιαλφασισμού, γιατί η κάλυψη που έδωσε στον Κόκκαλη αποκάλυψε τόσο στο λαό όσο και στην Ευρώπη τον πολιτικό του χαρακτήρα και τις σχέσεις του με το μισητό ρώσικο σοσιαλμπερλιαστικό.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

* Είναι δεκάδες χιλιάδες οι πτυχιούχοι άνεργοι σ' αυτή τη χώρα που βγαίνουν στην αγορά εργασίας και δεν μπορούν να βρουν μια δουλειά.

* Είναι πολλές χιλιάδες οι απολυμένοι πτυχιούχοι του ιδιωτικού τομέα που στα σαράντα ή τα πενήντα τους χρόνια προσπαθούν να κάνουν ένα μεροκάματο για να ζήσουν τις οικογένειές τους.

* Είναι αρκετές χιλιάδες οι πτυχιούχοι ξένοι εργάτες που πουλάνε την εργατική τους δύναμη μέσα σε συνθήκες που ομοιάζουν εξαιρετικά σε καθεστώς δουλοπαροικίας.

* Και είναι 133 χιλιάδες ο μηνιαίος μισθός δεκάδων χιλιάδων πτυχιούχων, οι οποίοι ούτε που διανοούνται να σκεφτούν το ενδεχόμενο να απεργήσουν, μια κι αυτό πρακτικά ισοδυναμεί με χάσιμο της δουλειάς τους.

* Οι εκατοντάδες χιλιάδες λοιπόν προαναφερόμενοι άκουσαν την ηγεσία της ΟΛΜΕ να διεκδικεί 320 χιλιάδες καθαρές μηνιαίες αποδοχές για τον πρωτοδιοριζόμενο -ως εφ' όρου ζωής μόνιμο κρατικό υπάλληλο- με βασικό επιχείρημα την "ανώτερη" ποιότητα (λόγω της κατοχής της "γνώσης") της επαγγελματικής ομάδας των καθηγητών μέσης εκπαίδευσης.

* Και βέβαια, όταν ο κόσμος των ανέργων και των φτωχών πτυχιούχων κατάλαβε ότι η ηγεσία της ΟΛΜΕ δεν χαριτολογούσε, αλλά εννοούσε αυτά που έλεγε, άρχισε να εκνευρίζεται ιδιαίτερα.

* Γιατί πέρα από αυτή την ίδια την αντιδραστική φύση του επιχειρήματος, είναι γενικώς γνωστόν και το πώς πήραν τα πτυχία τους και το τι σχέση είχαν με τις αίθουσες παραδόσεων οι τότε συνδικαλιστές φοιτητές και νυν καθηγητοπατέρες.

* Γιατί δεν είναι μόνο ότι το εκπαιδευτικό σύστημα στην Ελλάδα, που παρήγαγε αυτή την ηγεσία, ουδεμία σχέση είχε με την ουσιαστική γνώση, την κριτική σκέψη και την επιστημονική έρευνα, αλλά είναι ακόμα το ότι και αυτό το σύστημα της απομνημόνευσης του ενός εγχειριδίου ανά μάθημα τα φοιτητικά κομματικά στελέχη της μεταπολιτευτικής περιόδου το απέφυγαν, ειδικεύομενα στην αντιγραφή, η οποία είχε γίνει σχεδόν καθεστώς για πολλά χρόνια (χωρίς να τολμάει κανένας καθηγητής να την αποτρέψει, υπό τον κίνδυνο της ρετσινιάς του "χουντικού", που κολλούσαν σε όποιον τολμούσε να τους αντισταθεί).

* Αντιγραφείς λοιπόν και ούτε καν παπαγάλοι του ενός εγχειριδίου υπήρξαν στα νιάτα τους οι περισσότεροι από τη συνδικαλιστική ηγεσία των καθηγητών. Στο μόνο που τα κατάφεραν ήταν στο ρόλο του κομματόσκυλου.

* Και μπορεί να επέδειξαν υψηλές ικανότητες σαν κομματικά συνδικαλιστικά στελέχη, εκ του ασφαλούς βέβαια ως μόνιμοι κρατικοί υπάλληλοι, αλλά ουσιαστική παιδεία, πραγματική γνώση και διάθεση διάπλασης πολιτών δεν έχουν να επιδείξουν.

* Όσο δε κι αν θέλουν να αποποιηθούν τις ευθύνες τους για τα σημερινά χάλια της παιδείας, οι κύριοι της ΟΛΜΕ δεν είναι άμοιροι ευθυνών. Τους αναλογεί κάποιο μεγάλο μερίδιο.

* Δύο επίσης συγκεκριμένες επισημάνσεις για τον πρόεδρο και τον αντιπρόεδρο της ΟΛΜΕ.

* Ο πρώτος, ο κύριος Τσούλιας, απέδειξε στο πανελλήνιο, αντιμέτωπος στο ΜΕΓΑ με τον Αρσένη και το Χατζηνικολάου, ότι δεν μπορεί να διδάξει το διάλογο στους μαθητές του, καθώς αυτός τον αγνοεί παντελώς.

* Ο δεύτερος, ο αντιπρόεδρος κύριος Αντωνάκος, όχι μόνο δε δικαιούται να ομιλεί για το δημόσιο χαρακτήρα της παιδείας, όσο αυτός θα στέλνει το μοναχοπαιδί του σε ιδιωτικό σχολείο, αλλά ούτε για την παιδεία γενικώς δε δικαιούται να ομιλεί, μια και δήλωσε πως, αν είχε τα λεφτά του Βαρδινογιάννη, δε θα έστελνε καν το παιδί του στο σχολείο.

* Με αφορμή την απεργία των καθηγητών, ξαναχτύπησε ο Κοροβέσης: **Μόνο οι βλάκες**, γράφει, δηλαδή αυτοί που έχουν ενστερνισθεί την κρατική προπαγάνδα σαν δικιά τους άποψη και αυτοί που έχουν τεράστια οφέλη από αυτό το χάλι της Παιδείας, χαρακτηρίζουν την απεργία συντεχνιακή και οικονομική. Το παιγνίδι που παίζεται εδώ είναι αν θα έχουμε δημόσια Παιδεία ή όχι. Και η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να τη διαλύσει. Αυτό δείχνει η αμείλιχτη σκληρότητα, αυτή η υπερροπική περιφρόνηση προς τη μαθητιά νεολαία και τα σπίτια τους. Ποιος έδωσε το δικαίωμα στο κράτος να κλείνει τα σχολεία για έξι εβδομάδες; (Ελευθεροτυπία, 24/2/97)

* Να υποθέσουμε, σύμφωνα με τα παραπάνω, πως ο Κοροβέσης θεωρεί βλάκες τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, που θεωρεί την απεργία συντεχνιακή και υπόθεση λιγότερων ή περισσότερων δεκαχίλιάρων;

* Να υποθέσουμε πως ο Κοροβέσης μπήκε στο κλαμπ των "έξυπνων", που μόνο αυτοί καταλαβαίνουν πως περιφρόνηση για τους μαθητές και τις οικογένειές τους δε δείχνει η συνδικαλιστική ηγεσία της ΟΛΜΕ, αλλά το τρισκατάρατο κράτος;

* Ή μήπως να υποθέσουμε ότι οι γεροκνίτες χάνουν την ψυχραιμία τους και βρίζουν, βλέποντας την κοινωνία να εναντιώνεται αυθόρμητα στην πολιτική και πρακτική τους;

* Είναι βέβαια φανερό, από τα γραφόμενά του, πως ο Κοροβέσης αισθάνεται ως γέρος σοφός. Αυτό είναι κάτι που όσο περνάει ο καιρός γίνεται και πιο έκδηλο. Τόσο μάλιστα, που συνειρμικά μας ήρθε στο νου ένα απόσπασμα του Γκράμσι που θα του ταίριαζε γάντι: Κάθε "βελανίδι", έγραφε ο τελευταίος, μπορεί να σκέφτεται ότι θα γίνει βελανιδιά. Εάν τα βελανιδία είχαν ιδεολογία, αυτή θα ήταν ακριβώς να αισθάνονται ότι "εγκυμονούν" βελανιδιές. Αλλά στην πραγματικότητα, τα 999/100 των βελανιδιών χρησιμεύουν για το φαγητό των χοίρων, και το πολύ, συμβάλλουν στην Παρασκευή λουκάνικων και μορταδέλλας.

⇒ Η Αννίτα Πάνια, γνωστή πλέον στο πανελλήνιο ως τηλεοπτική προξενήτρα, στην πιο χαβαλέ εκπομπή της ελληνικής τηλεόρασης χρυσό κουφέτο, διατύπωσε την απορία της σε νταραβερίζομενο τηλεθεατή εκ Φλωρίνης για "τα καλά ελληνικά που μιλάει".

⇒ Άκουσε λοιπόν ο δήμαρχος της Φλώρινας Δημήτρης Στύλου την απορία της Πάνια και του σηκώθηκε η εθνικιστική τρίχα του. Απειλεί με μήνυση την εκπομπή, μαζεύει υπογραφές από τους μαθητές στα σχολεία και ξεσηκώνει τους "πατριώτες" της πόλης (τους ίδιους που έκαψαν τα γραφεία του Ουράνιου Τόξου).

⇒ Εκτός των άλλων, πήρε τηλέφωνο οργισμένος στην επόμενη εκπομπή, να ζητήσει το λόγο και να καταγγείλει την πράξη. Και η απάντηση της Πάνια, με τον αέρα της πρώτης σε θεαματικότητα ήταν: "Γιατί σαλτάρεις δήμαρχε; Ξεστράβωσε".

⇒ Γιατί "στραβώνεις", πράγματι, δήμαρχε; Είναι γνωστό πως η διαδικασία του αναγκαστικού εξελθισμού των Μακεδόνων (καθώς επίσης των Αρβανιτών και των Βλάχων) ήταν βασανιστική και επίπονη. Τα δε αποτελέσματα της προσπάθειας δεν ήταν πάντοτε τα καλύτερα. Είναι πολλοί οι ηλικιωμένοι κάτοικοι του νομού που ακόμα και σήμερα γνωρίζουν ελάχιστα ελληνικά. Και μάλλον αυτό συμβαίνει και με τους γέροντες συγγενείς σου, τους Αρβανιτόβλαχους της Μπελκαμένης (Δροσοπηγής).

⇒ Άσε που, εκτός από τα ελληνικά, οι περισσότεροι σχεδόν μιλάνε σήμερα και τη μητρική τους γλώσσα. Πολλοί δε από αυτούς είναι εξαιρετικά νέοι σε ηλικία.

⇒ Μη σαλτάρεις δήμαρχε, κουλάρισε...

⇒ Δεν ξέρουμε αν η Αννίτα Πάνια, που προκάλεσε το θέμα, γνωρίζει την ουσία και τις πολιτικές προεκτάσεις του προβλήματος που έθιξε, υποψιαζόμαστε πάντως ότι η ρίζα του επιθέτου της στα αρχαιοσλάβικα, εκτός από το "κούτσουρο" παραπέμπει και στο "κυρία".

Ο ΑΣΗΜΑΝΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΝΤΕΝΓΚ

Ο κινέζικος λαός δεν έκλαψε τον Τενγκ Χσιάο Πινγκ. Η μέρα της κηδείας του ήταν μια μέρα ρουτίνας για την απέραντη χώρα. Αν δεν ήταν τόσο τερατώδης η δικτατορία που η κλίκα αυτού του αντιδραστικού ασκεί πάνω στο λαό, αυτός θα χόρευε πάνω στον τάφο του.

Πραγματικά, μέσα σε 20 χρόνια από την εποχή που οι σοσιαλφασίστες πήραν την εξουσία στο κομμουνιστικό κόμμα η κόκκινη Κίνα μετατράπηκε στο αντίθετό της. Κανένας φασισμός σήμερα δεν μπορεί να συγκριθεί με τον κινέζικο και καμιά εκμετάλλευση δεν μπορεί να έχει τον κυνισμό και τη βαρβαρότητα της εκμετάλλευσης του κινέζου εργάτη. Η φαντασία της κόκκινης κινέζικης νομενκλατούρας δεν έχει όμοιο της. Οι ρώσοι αντίστοιχοι τύπου Χρουστσόφ και Μπρέζνιεφ αποδείχονται απλά παιδάκια. Πουθενά δε θα βρεί κανείς κρατικοκαπιταλιστές που να κάνουν τόσο προωθημένες ιδιωτικοκαπιταλιστικές μπίζνες και όπου η γραφειοκρατική μίζα και το βιομηχανικό κέρδος συνδυάζονται και αθροίζονται τόσο γενναιόδωρα στο ίδιο πρόσωπο. Οι στρατηγικοί φτιάχνουν επιχειρήσεις και ιδιωτικοποιούν και εκμεταλλεύονται τμήματα των στρατώνων. Οι φυλακές διατηρούν τα μεγαλύτερα εργοστάσια υπερεκμετάλλευσης στον κόσμο, ενώ οι κρατούμενοι θανατώνονται και τους αφαιρούνται τα όργανά τους για να πουληθούν όσο είναι στη ζωή. Το βιοτικό επίπεδο του κινέζικου λαού πέφτει ραγδαία στην ύπαιθρο και στην πόλη, ενώ 800 εκατομμύρια από τα 1200 του κινέζικου πληθυσμού ζουν σε πολύ χειρότερες συνθήκες από εκείνες της Ευρώπης του 16ου αιώνα. Στο τέλος της δεκαετίας υπολογίζεται ότι οι άνεργοι θα είναι γύρω στα 270 εκατομμύρια.

Οι αστοί σε όλο τον κόσμο μιλάνε για τους γρήγορους ρυθμούς της ανάπτυξης στην Κίνα. Αλλά αυτή γίνεται επειδή η Κίνα έχει γίνει η πιο φτηνή δεξαμενή υποδουλωμένου εργατικού δυναμικού του κόσμου, η οποία γι' αυτό το λόγο τραβάει σα μαγνήτης το ιμπεριαλιστικό κεφάλαιο όλου του πλανήτη. Η παραγωγική ανάπτυξη της Κίνας σημαίνει ταυτόχρονα τέλεια ανάπτυξη της κοινωνικής ανισότητας και τέλεια υποδούλωση του προλεταριάτου. Οι κινέζοι σοσιαλφασίστες έχουν γίνει οι μεγαλύτεροι σύγχρονοι δολοχοί της του πλανήτη οι οποίοι έχουν και το μεγαλύτερο μονοπώλιο φτηνής και αρκετά εκπαιδευμένης εργατικής δύναμης και διαθέτουν την πιο εκσυγχρονισμένη παραγωγική υποδομή στον τρίτο κόσμο, υποδομή που την κληρονόμησαν από το σοσιαλισμό.

Χάρη σ' αυτό το μονοπώλιο αυτοί όχι μόνο έχουν συσσωρεύσει τεράστια κέρδη κομπραδόρικού τύπου, αλλά κυρίως έχουν αιχμαλωτίσει τους ιμπεριαλιστές που έχουν εξαγάγει κεφάλαιο στην Κίνα. Αυτό βοηθάει πολύ τους κινέζους φασίστες στον κεντρικό τους στόχο: την ηγεμονία στην ανατολική Ασία με τη στρατιωτική κατάχτησή της. Αυτός ο στόχος, για να ικανοποιηθεί, χρειάζεται μια περίοδο πολεμικής προετοιμασίας, στη διάρκεια της οποίας τα μελλοντικά θύματα της Κίνας, κυρίως η Ιαπωνία, δε θα πρέπει να αντιδράσουν.

Έχοντας αιχμαλωτίσει τα κεφάλαιά τους στο έδαφος της Κίνα

τους εκβιάζει ασταμάτητα. Αυτό το κάνει και με τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές, που θα πούλαγαν και τη μάνα τους για ένα τόσο καλό ποσοστό κέρδους στο εξαγόμενο κεφάλαιό τους όσο αυτό που τους εξασφαλίζουν οι ειδικές ζώνες της φτηνής κινέζικης εργατικής δύναμης.

Να λοιπόν τι είναι η σημερινή Κίνα: μια ιδανική σύνθεση μπρεζνιεφικού και γελτσινικού καθεστώτος και μια ένωση κομπραδορισμού και σοσιαλφασισμού. Αυτό το έκτρωμα οικοδομήθηκε κάτω από την "εμπνευσμένη" ηγεσία του ανεστραμμένου Μάο, δηλαδή του πραγματικά μικρού Τενγκ. Όπως κάθε έκτρωμα, έτσι κι αυτό δε θα έχει μεγάλη ζωή. Όσο γρήγορα φουσκώνει τόσο άσχημα θα σκάσει και θα βρομίσει όλη την υφήλιο. Η μοίρα του είναι παράλληλη με την άρνηση της άλλης μεγάλης επανάστασης, της ρώσικης. Ρωσία και Κίνα θα ματώσουν εξίσου τον πλανήτη. Η διαφορά τους βρίσκεται μόνο σε ένα πράγμα: ότι η κινέζικη παλινόρθωση, και κυρίως ο κινέζικος σοσιαλφασισμός, έχει περάσει πάνω από το κορμί μιας πελώριας δημοκρατικής επανάστασης όπως εκείνης της πλατείας Τιεν Αν Μεν το 1989.

Ο Μπρέζνιεφ και ο Γέλτσιν οικοδόμησαν το ρώσικο καπιταλισμό δίχως να βρουν μπροστά τους μια επανάσταση. Ο Τενγκ τη βρήκε. Αυτή ήταν η πρώτη δόση εκδίκησης του μαοϊσμού. Η δεύτερη θα είναι πολύ πιο οδυνηρή. Το κινέζικο προλεταριάτο και ο λαός έχουν κατανοήσει πια μέσα από την οδυνηρή τους εμπειρία την ορθότητα της μεγαλοφυούς ανακάλυψης του Μάο ότι "η αστική τάξη είναι μέσα στο κόμμα".

Όταν αυτή η αστική τάξη πάρει την εξουσία κάνει τον "απόλυτο" φασισμό. Ο νόμος της άρνησης της άρνησης μας υποχρεώνει να περιμένουμε ότι εναντί της θα στραφεί η "απόλυτη" επανάσταση. Από το κινέζικο προλεταριάτο έχουμε να περιμένουμε πολλά. Αλλά και οι νέοι κομμουνιστές σε όλο τον κόσμο, οι συνεπείς μαοϊστές έχουν παντού να αντιμετωπίσουν τους δικούς τους Τενγκ Χσιάο Πινγκ. Παντού οι σοσιαλφασίστες έχουν εξελιχθεί και παντού διδάσκονται από την Κίνα. Δηλαδή και επανάσταση και άγριος καπιταλισμός, και Περισός και Ιντρακόμ, και αγροτική εξέγερση και δολοχότητες αλβανών, και ναυτεργάτες και εφοπλιστές, και σφυροδρέπανο και σταυρός.

Τέτοια ομοιότητα στη γραμμή και στις μεθόδους και τέτοια βαθιά ιδεολογική συγγένεια δεν μπορεί να κρυφτεί. Γι' αυτό, ενώ όλες οι αστικές τάξεις του κόσμου αγαπάνε τον Τενγκ για την παλινόρθωση, δεν του χαρίζονται στο φασισμό.

Όμως το ψευτοΚΚΕ και η Παπαρήγα έχουν μόνο καλά λόγια να πούνε για το ανατολίτικο τους ομοίωμα τέρμα στο συλληπητήριο τηλεγράφημά τους προς το σφαγέα της Τιεν Αν Μεν και διάδοχο του Τενγκ, το Ζιανγκ Ζεμίν:

«Αγαπητέ Σύντροφε
Δεχτείτε τα θερμά μας συλληπητήρια για το θάνατο του Τενγκ Χσιάο Πίνγκ, επιφανούς παράγοντα του Κ.Κ Κίνας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας».

Μαύρο τέλος περιμένει τον Περισσό.

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ ΑΠΕΙΛΕΙ ΝΑ ΑΝΑΤΙΝΑΞΕΙ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Μαύρα σύννεφα μαζεύονται στα Βαλκάνια μετά το ξέσπασμα της αντιδραστικής εξέγερσης των "πυραμίδων" κάτω από την καθοδήγηση του αλβανικού σοσιαλφασισμού.

Η μοιραία κατάρρευση της χρηματιστηριακής σαπουνόφουσκας των "πυραμίδων" και η οικονομική καταστροφή εκατοντάδων χιλιάδων μικροκαταθετών που έπαιξαν εκεί ακόμα και τα μεροκάματα τους έδωσε τη δυνατότητα στον ισχυρό προπαγανδιστικό μηχανισμό των σοσιαλφασιστών να συσπειρώσουν όλη αυτή την απελπισμένη και χρεωκοπημένη μάζα.

Για πρώτη φορά το πολιτικό κίνημα του Σοσιαλιστικού Κόμματος, δηλαδή του μεταμορφωμένου σάπιου χοτζικού καθεστώτος, βρήκε μια αληθινή πλατιά και εξοργισμένη κοινωνική βάση. Αυτό το πέτυχε βγάζοντας την κατάλληλη στιγμή τη θέση ότι η πλευρά Μπερίσα της αστικής τάξης έφαγε τα λεφτά των παρατραπεζών. Αυτό ειπώθηκε δίχως στοιχεία την ώρα που η πείρα των μεταλλαγμένων σοσιαλφασιστικών καθεστώτων διδάσκει ότι αυτοί που στήνουν τις βρομοδουλειές είναι τα παλιά πιο διεφθαρμένα και πιο εγκληματικά στοιχεία της νομενκλατούρας. Άλλωστε η λειτουργία των παρατραπεζών δεν την είχε ποτέ καταγγείλει το Σοσιαλιστικό κόμμα, ενώ στελέχη του συμμετείχαν σ' αυτές.

Σε κάθε περίπτωση ο σοσιαλφασισμός κέρδισε την πρώτη πολιτική μάχη και ο νότος είναι ξεσηκωμένος. Όμως αυτό το ξεσήκωμα έχει όλα τα χαρακτηριστικά της άθλιας άμεσης αιτίας που το προκάλεσε, δηλαδή του χρηματιστηριακού τζόγου, και της ακόμα αθλιότερης καθοδήγησής του. Έτσι, παντού κυριαρχεί η μορφή του αποχαλινωμένου όχλου και της λεηλασίας, κάτω όμως από το γενικό και απόλυτο πολιτικό έλεγχο των δυνάμεων του Φάτος Νάνο.

Η αληθινή δύναμη του σοσιαλφασισμού σ' αυτή την περίπτωση είναι η κτηνώδης αδιαφορία της Ευρώπης και η ουσιαστικά φιλική προς τους σοσιαλφασίστες πολιτική του Κλίντον. Η Ευρώπη δεν έδωσε ούτε δεκάρα στην Αλβανία για να καταλαγιάσει το λαό τις πρώτες μέρες των διαμαρτυριών βοηθώντας οικονομικά τον Μπερίσα, ενώ ο Κλίντον τον κάλεσε αμέσως να κάνει διάλογο με την αντιπολίτευση. Αυτό στις δοσμένες συνθήκες σήμαινε καθάρωση του Μπερίσα. Ήδη η καθάρωση του Μέξι είναι ο πρώτος καρπός αυτής της άθλιας ευρωπαϊκής και αμερικάνικης πολιτικής.

Αν οι σοσιαλφασίστες κερδίσουν το παιχνίδι στην Αλβανία και ρίξουν από την εξουσία το σημερινό πιο προοδευτικό ευρωπαϊκό-

φιλο κομμάτι της αστικής τάξης, τότε η χώρα αυτή θα περάσει εύκολα στα χέρια του ρώσικου σοσιαλμπεριαλισμού. Δεν είναι τυχαίο που οι ρωσόδουλοι στη χώρα μας υποστηρίζουν μαχητικά το κόμμα του Φάτος Νάνο και χτυπάνε με δύναμη τον Μπερίσα. Η αληθινή δύναμη της Ρωσίας στην Αλβανία είναι ο σοβινισμός του χοτζικού κομματιού της αστικής τάξης και η γραμμή της Μεγάλης Αλβανίας.

Ο αλβανικός σοβινισμός από πάντα έχει τα όνειρά του αφιερωμένα σε δυο καλά κομμάτια για προσάρτηση: το ένα, το πιο σημαντικό, είναι Κόσοβο στην πρώην Γιουγκοσλαβία και το άλλο το μικρό, αλλά καίριο για την εξέλιξη της Δημοκρατίας της Μακεδονίας ως Τέτοβο.

ΚΟΣΟΒΟ ΚΑΙ ΤΕΤΟΒΟ

Δεν είναι καθόλου τυχαίο που οι δυνάμεις του φασισμού και της ανωμαλίας στην Αλβανία αναπτύσσονται παράλληλα με τις σοβινιστικές δυνάμεις στο Κόσοβο και στο Τέτοβο. Άρα οι εξελίξεις στην Αλβανία θα παρασύρουν αυτόματα τις εξελίξεις στο Κόσοβο και το Τέτοβο.

Το Κόσοβο κρίνει τώρα da τη μάχη της Ρωσίας να κερδίσει τον έλεγχο της Σερβίας μέσα από την ανατροπή του εθνικιστή Μιλόσεβιτς και την άνοδο του ρωσόδουλου μετώπου Ντράσκοβιτς-Πέσιτς-Τζίντζιτς στην εξουσία. (Τι να λένε άραγε όλοι αυτοί οι φιλελεύθεροι που σύρθηκαν από το ΣΥΝ να υποστηρίξουν τη βρόμικη τριάδα, όταν αυτή ανοιχτά πια επιζητεί την παλινόρθωση της βασιλείας στη Σερβία;)

Προς το παρόν το αντισέρβικο κίνημα στο Κόσοβο είναι στα χέρια του πιο δημοκρατικού κομματιού των Αλβανών του, που έχει επικεφαλής του τον ευρωπαϊόφιλο Ρουγκόβα. Ο Ρουγκόβα δεν μπαίνει στη μάχη ενάντια στο Μιλόσεβιτς, όπως θα ήθελαν οι Ρώσοι. Έτσι, ξαφνικά βγαίνουν οι προβοκάτορες ενός δήθεν απελευθερωτικού στρατού του Κόσοβου, σκοτώνουν Σέρβους και προσπαθούν να υπονομεύσουν την πολιτική ισχύ του Ρουγκόβα. Αν ο Μπερίσα πέσει, δύσκολα θα σταθεί και ο Ρουγκόβα. Τότε το Κόσοβο θα αναφλεγεί και εύκολα θα περάσει το ρώσικο σχέδιο για διαμελισμό του μεταξύ Σερβίας και Αλβανίας, πράγμα που θέλουν πολλοί σοβινιστές και στις δύο αυτές χώρες του πιο άρρωστου εθνικισμού.

Όμως το αληθινό κέντρο της τραγωδίας είναι το Τέτοβο. Στο Τέτοβο κρίνονται σήμερα όλα τα Βαλκάνια.

Στο Τέτοβο ζει μια αρκετά συμπαγής αλβανική εθνική μειονότητα. Όμως το Τέτοβο είναι πολύ μικρό για να έχει οποιοδήποτε πραχτικό δικαίωμα για απόσχιση, ακόμα και για αυτονομία τύπου

Κόσοβου. Εκεί δουλεύει ο αλβανικός σοβινισμός από καιρό για να απειλεί με διαμελισμό τη Δημ. της Μακεδονίας. Οι σοβινιστές Αλβανοί του Τέτοβου πήραν τελευταία την ηγεμονία μέσα σε όλο το αλβανικό στοιχείο της Δημ. της Μακεδονίας σέρνοντας πίσω τους τους μετριοπαθείς δημοκράτες που ως τα χθες στήριζαν τον Γκλιγκόροφ. Αυτή η ενίσχυση των αποσχιστών στο Τέτοβο αυτόματα προκαλεί την έκρηξη του μακεδονικού εθνικισμού, οπότε και του VMRO, αφού ο Γκλιγκόροφ δεν μπορεί να αντιδράσει στριμωγμένος από Ευρώπη και ΟΑΣΕ (δηλαδή τη Ρωσία με ευρωπαϊκή συναίνεση). Όμως το VMRO είναι ένα μεταμφιεσμένο βουλγαρόφιλο και ρωσόφιλο κόμμα, ένα κόμμα αντιευρωπαϊκό. Έτσι, οι πιο συνεπείς δημοκρατικές φιλοευρωπαϊκές δυνάμεις, που εκφράζονται σήμερα από τον Γκλιγκόροφ, βρίσκονται στην άμυνα πιεσμένες άσχημα μέσα στην τανάλια VMRO-αλβανών σοβινιστών. Οι εξελίξεις στην Αλβανία δυναμώνουν τους αποσχιστές στο

Τέτοβο και τους φασίστες του VMRO. Αυτόματα η Δημ. της Μακεδονίας βρίσκεται κάτω από τον εκβιασμό της Μόσχας, που αυτά τα αξιοποιεί και τα συντονίζει. Ο Γκλιγκόροφ πληρώνει το "όχι" που επανειλημμένα έχει πει στη Ρωσία αρνούμενος την "προστασία" της και πέφτει σε μια ολοένα και πιο ασταθή θέση.

Η σημερινή κυβέρνηση της Δημ. της Μακεδονίας είναι ο πιο σταθεροποιητικός παράγοντας στα Βαλκάνια. Αν αυτή κλονιστεί σοβαρά κάτω από την ηγεμονία του VMRO, τότε οι ρωσόδουλοι και σοβινιστές της Βουλγαρίας επίσης θα δυναμώσουν απέναντι στο ευρωπαϊόφιλο δημοκρατικό μέτωπο της αστικής τάξης.

Αυτοί είναι λοιπόν οι λόγοι που κάνουν την Αλβανία την άκρη ενός φιτιλιού που μπορεί να φέρει τη φωτιά σε όλη τη βαλκανική μαρτυροποθήκη.

Οι μόνες δυνατότητες μιας ευνοϊκής εξέλιξης εκεί είναι είτε η εξέγερση να απομονωθεί πολιτικά και να καταρρεύσει μέσα στις εσωτερικές της αντιθέσεις είτε να

γίνει τόσο δυνατή, που να μην μπορούν να την ελέγξουν ούτε οι σοσιαλφασίστες.

Επί του πεσθηρίου: Η κατάσταση στη νότια Αλβανία πάει πιθανά για εμφύλιο, αφού οι εξεγερμένοι έχουν πάρει όπλα από τμήμα του στρατού. Ο Μπερίσα καταγγέλλει ξένη χώρα που «υποστηρίζει τους κόκκινους τρομοκράτες». Σε κάθε περίπτωση η Ρωσία θα τριβεί τα χέρια της. Ήδη η κυβέρνηση εδώ ρίχνει επίμονα την πρόταση για βαλκανική διάσκεψη με συμμετοχή Ευρώπης, ΗΠΑ και, βέβαια, Ρωσίας.

Γιώργος Παπανδρέου, Κακλαμάνης, ΝΔ αφήνουν ανοιχτό ενδεχόμενο επέμβασης για την "προστασία" της ελληνικής μειονότητας. Αυτό είναι πολύ πιθανό αν δε γίνει αυτό που θέλουν οι Ρώσοι, δηλαδή ο συμβιβασμός Μπερίσα-Νάνο. Αυτή τη στιγμή οι έλληνες δημοκράτες πρέπει να απαιτήσουν: Καμιά ανάμιξη στα εσωτερικά της Αλβανίας.

ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΩΝ ΝΑΖΙ ΧΤΥΠΑΝΕ ΤΗΝ ΟΑΚΚΕ

συνέχεια από τη σελ. 1

τικών δυνάμεων και του λαού.

Όταν οι δυνάμεις του σοσιαλφασισμού εξαπέλυαν τους τραμπούκους της "Χρ. Αυγής" ενάντια μας πιθανόν να μην υπολόγισαν πως η ανατροπή αυτής της

επίθεσης θα είναι μια σημαντική ήττα για το σοσιαλφασιστικό μπλοκ. Όμως δε θ' αργήσει η στιγμή που θα το νιώσουν αρκετά καλά.

Η ΟΑΚΚΕ καλεί όλους τους δημοκράτες, όλους τους φίλους και τις επιρροές της να σταθούν με ό-

λες τις δυνάμεις τους κοντά στην οργάνωση. Να την ενισχύσουν με όλους τους πραχτικούς τρόπους, με όλη τη δύναμη του δικίου, με την αποφασιστικότητα του προλεταριάτου, δίνοντας την καλύτερη απάντηση στους φασίστες.

Η εκστρατεία για το "εκτός νόμου" και οι οπορτουνιστές

Μετά το άναδρο, απρόκλητο φασιστικό χτύπημα της χιτλερικής "Χρυσής Αυγής" ενάντια στους συντρόφους μας Π. Γουρνά και Γ. Ιωαννίδη στον Πειραιά στις 31 Γενάρη είχαμε το πρώτο συστηματικό κίνημα για να τεθεί εκτός νόμου η παρακρατική αυτή συμμορία, κίνημα που ανέλαβε η ΟΑΚΚΕ.

Μετά από όλ' αυτά οι θρασύδειλοι χιτλερικοί, όπως όλοι οι φασίστες και σοσιαλφασίστες που τρέμουν την αλήθεια, βγήκαν με κεντρικό πρωτοσέλιδο τίτλο στη ναζιστοφυλλάδα τους "Λάσπη κατά της Χρυσής Αυγής", όπου αρνούνται το επεισόδιο και λένε ότι είναι φανταστικό δημιούργημα του αρρωστημένου μυαλού μας.

Έτσι λοιπόν μέλος τους στον Πειραιά που απ' την αρχή είχε α-

ναγνωρίσει το επεισόδιο της 31ης Γενάρη, και μάλιστα διέδιδε με αρκετό κομπασμό πριν το ανακοινώσουμε εμείς μαζικά ότι "ξύλοφορτώσαμε τους Σκοπιανούς", όταν πήρε τη γραμμή να αρνηθεί το γεγονός στο Κερατσίνι και διέδιδε ότι αυτά που γράφουμε στις αφίσες είναι ψέματα, είχε όμως τη βλακεία όταν τον στρίμωξαν σε διάλογο δημοκρατίας Κερατσινιώτες να παραδεχθεί το συμβάν και να δηλώσει ότι θα ξαναχτυπήσουν την ΟΑΚΚΕ όταν βρουν ευκαιρία.

Αυτά τα γεγονότα φέρνουν μεγάλη αγανάκτηση στους δημοκράτες ιδιαίτερα των αριστερών εργατικών γειτονιών του Πειραιά, όπως είναι το Κερατσίνι και η Δραπετσώνα, όπου τα Δημοτικά Συμβούλια ομόφωνα ψήφισαν το

ψηφισμα συμπαράστασης στην ΟΑΚΚΕ, γιατί εκφράζει το σύνολο των δημοκρατικών πολιτών.

ΔΥΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Πρώτα-πρώτα θέλουμε να καταγγείλουμε τη στάση των σοσιαλφασιστών διαρρηχτών του "ΜΑ-ΚΚΕ", που βγήκαν και σκέπασαν τις αφίσες του μετώπου των πέντε οργανώσεων για την καταγγελία της "Χ.Α." με δικές τους αφίσες, και δεύτερο ότι όλες οι δυνάμεις της "εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς" που τάχα έχουν αντίθεση με τη "Χρυσή Αυγή" δεν έγραψαν ούτε το παραμικρό στις εφημερίδες τους, π.χ. η ΟΣΕ και το ΝΑΡ.

